

עיריית נשר
ישיבת מליאת מועצת העיר מן המניין
מס' 14/2015 (814)
התקיימה בתאריך 7.10.2015, כ"ד בתשרי, התשע"ו

נוכחים:

מר אברהם בינמו- ראש העיר, עיריית נשר

מר יחיאל אדרי, ממלא מקום וסגן ראש העיר

מר משיח עמר, סגן ראש העיר

מר דן תיכון, חבר מועצה

מר גיאורגי גרשקוביץ, חבר מועצה

מר זאב שפיגלר, חבר מועצה

מר בוריס אייזנברג, חבר מועצה

מר איגור גורוביץ, חבר מועצה

עו"ד מירית קרוגליאק, חברת מועצה

מר ישי איבגי, חבר מועצה

מר רועי לוי, חבר מועצה

גב' נעמי כספי, סגנית ראש העיר

גב' אביגיל דולב, מנכ"לית העירייה

מר ניב רוסו, עוזר ראש העיר

רו"ח מיכה זנו, גזבר העירייה

עו"ד אלכסנדר טנדלר, יועץ משפטי

מר גלעד הישג, מבקר העירייה

מוזמנים:

גב' מיכל ליבנה, מנהלת מח' המחלקה לשירותים חברתיים

גב' יפה בללי, יועצת ראש העיר לענייני מגדר

על סדר היום:

1. הנושאים המפורטים בבקשה לישיבה שלא מן המניין (נושאים אלו נכנסו לישיבה מן המניין על פי התוספת השנייה לפקודת העיריות פרק שלישי סעיף 9ב').
2. הודעות ראש העיר – דיווח על הנסיעה לארצות הברית.
3. שאלות:
 - א. דן תיכון: "פינוי בינוי – שכונת בן דור"
 - ב. דן תיכון: "העברת פרוטוקולים לחברי מועצת העיר מטעם האופוזיציה".
4. הצעות לסדר (לפי סדר הגשתן):
 - א. דן תיכון: "סדרי תנועה ברחוב התאנה".
 - ב. דן תיכון: "שדרות בן יהודה".
 - ג. דן תיכון: "בית קברות המוסלמי בנשר".
 - ד. דן תיכון: "רכבל בנשר".
 - ה. ראש העיר: הקמת ועדה מקומית עצמאית לתכנון ובנייה בעיר נשר.
5. תב"ר תכנון מתארי תחנת רכבת.
6. תב"ר שכונת מגורים ופארק ספורט – מחצבי אבן.
7. תב"ר תכנון טיפת חלב.
8. דיון בגביית דו"חות חנייה (קנסות).
9. אישור פרוטוקולים:
 - א. שמות י"ד/5 – 2.7.15
 - ב. שמות י"ד/6 – 29.7.15
 - ג. מכרזים י"ד/21 – 24.6.15
 - ד. מכרזים י"ד/22 – 15.7.15
 - ה. מכרזים י"ד/23 – 22.7.15
 - ו. הנהלה י"ד/16 – 10.8.15
 - ז. רווחה י"ד/5 – 2.9.15

פרוטוקול

מר אברהם בינמו: אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצת העיר מן המניין מספר 14/2015, מספר 14/2015 (814).

סעיף 1 - הנושאים המפורטים בבקשה לישיבה שלא מן המניין (נושאים אלו נכנסו**לישיבה מן המניין על פי התוספת השנייה לפקודת העיריות פרק שלישי****סעיף 9ב').**

מר אברהם בינמו: נושאים ראשונים שעלו לדיון יהיו בהתאם לבקשת חברי המועצה לדון בנושאים בישיבה שלא מן המניין. נושאים אלה יהיו ראשונים וייכנסו לישיבה מן המניין על פי התוספת השנייה לפקודת העיריות פרק שלישי סעיף 9ב'. אני רק מבקש לציין מי נוכח בישיבה. נתחיל עם חברי המועצה, בוריס אייזנברג, נעמי כספי, גיאוגרי גרשקוביץ, ממלא מקום ראש העיר יחיאל אדרי, סגן ראש העיר משיח עמר, איגור גורביץ, דן תיכון, רועי לוי, ישי איבגי, ועורכת דין מירית קרוגליאק ואני אברהם בינמו ראש העיר. בנוסף משתתפים בישיבה היועץ המשפטי עורך דין אלכסנדר טנדלר, מבקר העירייה גלעד הישג, גזבר העירייה ..., מנהלת מחלקת הרווחה מיכל ליבנה, ותושבים מכובדים. מיכל, בואי תצטרפי כאן שנראה את זיו פנייד.

מר דן תיכון: מותר שתסביר לי בבקשה אדוני, מדוע אתה לא מחלק את זה לשניים ככה לטובת הסטטיסטיקה? אתה יודע שיש היום יושבי ראש ועדות בכנסת, כשכל ישיבה הם מחלקים לשניים כדי שבסטטיסטיקה יראו שהם בעצם מכנסים את הוועדה יותר מכל אחד אחר. כאן ניתנת לך הזדמנות אקוטית לחלק את הישיבה לשניים, לישיבה שלא מן המניין ולישיבה מן המניין. מדוע אתה בוחר לכלול את הכול תחת קורת גג אחת?

מר אברהם בינמו: א' מאחר והחוק קובע זאת כך, ו-ב' אני חושב שמן הראוי לאפשר לחברי המועצה ש,

מר דן תיכון: אני לא נגד, אני רק רוצה להבין את ההיגיון.

מר אברהם בינמו: לא, אז אני מסביר לך מה ההיגיון. גם הנוהל וגם דיני העיריות קובעים

כך שכאשר נקבעת ישיבה מן המניין, ולתוכה נכנסת ישיבה שלא מן המניין, מכניסים את אותם נושאים לאותה ישיבה ודנים בהם. סדר העדיפות באופן טבעי ניתן למגישי הבקשה של ישיבה שלא מן המניין, ומאחר והוגשה בקשה שכזאת, אנחנו נדון. יש לנו את הזמן לעשות את הדברים האלה.

מר דן תיכון : ובכל זאת אני רוצה להבין, אתה איתנו היום או שאתה במקום אחר?

מר אברהם בינמו : אני, קודם כל אני הייתי כאן כל הזמן. אני שמח שחזרת מטיול.

מר דן תיכון : אני שמח שאתה נמצא כאן. מעת לעת חוזר גם כן מחו"ל.

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : הרי תמסור דו"ח היום על ...

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : על ה.. שהיית שם.

מר אברהם בינמו : אה, אה. אז אני אשמח אם תאפשר לנו פשוט לעסוק בישיבה ואת

הנושאים שתמצא לדבר עליהם, תדבר בבוא העת.

מר דן תיכון : טוב, רשמתי שלא הבנתי.

מר אברהם בינמו : יחיאל ביקשת להודיע איזושהי הודעה? טוב, הנושא הראשון לסדר היום

הוא שינוי שיטת חישוב הארנונה.

שינוי שיטת חישוב הארנונה

מר אברהם בינמו : זה שינוי שיטת חישוב הארנונה.

מר דן תיכון : אפשר שידפיסו את זה שניתן לקרוא את זה גם?

גב' אביגיל דולב : אבל הסריקה נשלחה במייל, הסריקה שהועברה אלינו במייל ...

מר דן תיכון : לא רק שאני לא שומע טוב. אני גם לעיתים לא רואה טוב וזה רק ההתחלה.

מר אברהם בינמו : כן, הנושא שהועלה הוא שינוי שיטת חישוב הארנונה. אני אשמח לשמוע

את דעתכם. אני גם אשמח שבסופו של דבר אולי נגיע להסכמה ברוב מוחלט.

מר משיח עמר : כן, ברשותך, אני יכול להתייחס?

מר אברהם בינמו : בבקשה.

מר משיח עמר : תודה. מי שאמור להעלות את הסעיף הזה זה שפיגלר והוא שלח לי עכשיו

הודעה שהוא תקוע בפקק ולפי מה שהוא רואה, ההגעה שלו זה בעוד 37 דקות. מאחר וכך, אני ברשותכם אעלה את זה במקומו.

מר אברהם בינמו: בבקשה. בהחלט.

מר משיח עמר: לפני שאני אקריא את הסעיף הזה, אני מבקש להודיע איזושהי הודעה ברשותך אדוני ראש העיר, אם אפשר.

מר אברהם בינמו: בהחלט.

מר משיח עמר: זה הודעה אישית. התלבטתי הרבה מאוד, באמת הרבה מאוד, האם להתייחס לאיזושהו אירוע שהיה במסגרת הדירקטוריון של החברה הכלכלית, התייעצתי עם הרבה חברים והתייעצתי גם עם חברי מועצת עיר שנמצאים כאן, האם ראוי להגיב או שלא ראוי להגיב על מה שהיה שם ועל מה ש... אני מראש רוצה לבקש שמה שאני רוצה לומר ראוי שלא תהייה שום תגובה. אני גם לא מבקש תגובה על מה שאני, או התייחסות על מה שאני הולך להגיד. זה גם לא נושא לדיון. זאת תחושה פרטית אבל האם נכון להגיב או לא נכון להגיב, האם נכון להתייחס לזה או לא נכון להתייחס לזה, באמת התייעצתי עם הרבה חברים והיות ואמרו לי שמן הראוי כן להתייחס רק מסיבה אחת. אתה לא אדם פרטי. אתה מייצג את סיעת הליכוד. אתה יושב ראש סיעת הליכוד ומאחר וכך, מן הראוי כנציג ציבור להתייחס לדברים כפי שהם. אני רוצה פשוט להתייחס, אני אומר את זה ממש בקצרה ובהמעטה ואני ממעיט בדברים, אני לא רוצה לתת להם איזושהו נפח שהוא לא היה. בפתיחת הישיבה של דירקטוריון החברה הכלכלית אמר ראש העיר, אני אוסיף מילה משלי, לא שלו, ... אמר, מי זה משיח? מי זה החברים שלו? אני מצטט. אני אספר לך. האמת אדוני ראש העיר, משיח הוא ... מי זה משיח? אני שום דבר. אבל אני מייצג אנשים. אני שליח ציבור על ידי לא מעט אנשים שבחרו אותי כשליחם לחבר מועצת העיר. אני חונכתי וגם הייתי שותף במשך 25 שנים צמוד לראש עיר אחר, שאני מאוד מאוד מאוד מכבד את מעמדו של ראש עיריית נשר. יש לי הערכה גדולה מאוד לתפקיד הזה ולאישי שממלא את התפקיד הזה. אבל באותה נשימה אני דורש מראש העיר שיכבד את חברי

מועצת העיר. זה מה שאנחנו רוצים, לכבד אחד את השני ולהעריך אחד את השני. אני על כל פנים דאגתי במשך שנתיים כל הזמן לשמור על כבודו של ראש העיר. הוא לא מייצג את עצמו והוא לא ראש העיר של פלוני או אלמוני. הוא ראש העיר של כולנו, ולכן הכבוד שלו חשוב לי מאוד. אבל באותה נשימה ובאותה מידה חייב לשמור על כבודם של אחרים. למען הגילוי הנאות, ראש העיר אמר לי בטלפון וגם בפגישה אישית שהוא מצטער על הדברים. אין דבר גדול יותר מזה שבן אדם בא ואומר לך טעיתי. זה נכון. אבל אני, מי מבטיח לי שמחר ראש העיר לא יקום ויגיד ליחאל אדרי אתה מחר מפוטר.

מר אברהם בינמו: זה לא יקרה.

מר משיח עמר: אני ביקשתי לא להתייחס.

מר אברהם בינמו: טוב.

מר משיח עמר: ומי מבטיח לי שהוא לא יגיד לנעמי מחר את עוזבת.

מר אברהם בינמו: אף אחד.

מר משיח עמר: אני פשוט מבקש דבר אחד. שבאמת נדע מהיום והלאה שהמקום איפה שהיו צריכים להיאמר הדברים האלה שזה .. נאמרו, איפה שנאמרו, אולי זו הזירה, זה הפורום. כאן חברי מועצת העיר שבזמנו אתה האצלת מסמכות אלי כסגן ראש העיר ומחזיק תיק הרווחה ואני מכבד את זה מאוד. הייתי רואה את זה, באמת, בצורה הרבה יותר עניינית ומכובדת אם היית מזמין אותי ואומר לי משיח אני מבקש להודיע לך שממחר אתה לא .., מקובל עלי. זה טוב, זה נחמד, זה יפה, זה בין בני אדם. הדברים נאמרו לא במקום הנכון ואם צריכים להיאמר, זו הזירה וזה המקום ואלה חברי מועצת העיר שצריכים לקבל את ההכרעה אם כן ולא. לכן אני אומר, אני אומר את הדברים הללו כי אני יודע שהסמכות היא שלך והאחריות היא שלי ואני רוצה לנהוג באחריות בעניין הזה ולומר לך אדוני, שמקרים כאלה אני מאוד מאוד מאוד מקווה שלא יישנו. לענייננו, לסעיף שינוי שיטת חישוב הארנונה. כידוע נשר הרי באמת, חישוב הארנונה ושיעור הארנונה הוא באמת נמוך, אבל עשו פה איזשהו שינוי,

מר דן תיכון : לא שמעתי.

דוברת : נמוך, נמוך.

מר משיח עמר : נמוך. אבל השינוי שנעשה,

מר דן תיכון : נמוך למטר מרובע.

מר משיח עמר : זה לא לפי הגובה, זה לא לפי הגובה.

מר דן תיכון : לא, לא, אתה לא הבנת מה שאני אומר.

מר משיח עמר : תן לי רק להשלים את ההצעה.

מר דן תיכון : בסדר, בסדר.

מר משיח עמר : לפי סעיף 8א' לחוק ההסדרים נקבע כי הארנונה תחושב לפי יחידת שטח

בהתאם לסוג הנכס, לשימושו ולמיקומו ותשולם על ידי המחזיק בנכס.

ההצעה, הצעת ההחלטה היא, כאן כתוב שינוי אבל אני לא כותב, אני לא

קורא שינוי, אני מבקש לכתוב לא שינוי אלא להחזיר לשיטת חישוב נטו,

לחזור לשיטת חישוב הנטו נטו לפי הנמדד שטח הנכס בהתאם לשטח הנכס

ללא שטחים משותפים וללא קירות פנימיים וללא קירות חיצוניים. שינוי או

חזרה לאותה שיטה שהייתה קודם לכן, שינוי החישוב הקודם של כל הנכס

וחרירת שטחים שאינם מיועדים למגורים על פי החוק. זה בעצם מה שאנחנו

מבקשים לומר במשפט אחד, להחזיר את המצב לקדמותו. זה מה שאנחנו

מבקשים. בבקשה, זאת ההצעה.

מר אברהם בינמו : קודם כל אני מודה לך על הדברים שאמרת.

דובר : לא שומעים.

מר אברהם בינמו : אני מודה למשיח על הדברים שהוא אמר. אני סומך על הסגנים שלי ועל

הסגנית שלי, אני יודע להעריך את העבודה שלהם ונכונות לנו עוד הרבה שנים

משותפות. לעניין הארנונה, אני באמת מודה לך ששמת את זה בזירה הזאת,

מאחר וביקשת שלא תהייה התייחסות, היא תהייה בשיח בינינו. תראה,

כשאדם, אני רוצה להתייחס לארנונה, כשאדם פוגש בגרגר חול זה לא אומר

שהוא יודע משהו על המדבר.

מר רועי לוי : אלא אם הוא לא משקיף עליו מהשולחן.

מר אברהם בינמו : נכון. דן תיכון ככה לפני הישיבה אמר שהוא כל הזמן בוחן אותי בספורט.

אני הולך להחליף את המאמן של ליברפול?

מר דן תיכון : אתה יודע מי זה? כבר למדת אתה שם? קלופ.

מר אברהם בינמו : קלופ.

מר דן תיכון : כן.

מר אברהם בינמו : מה הפירו ששל קלופ?

דוברת : מכה. באמת.

מר אברהם בינמו : לא, מדהים שאתה יודע.

מר דן תיכון : אני לא רוצה להגיד לך ש.. היה שחקן.

מר אברהם בינמו : היה בליץ.

מר דן תיכון : בליץ ואתה חובב של ליץ ולא של ליברפול.

דוברת : אבל איזה מהם? איזה?..?

מר דן תיכון : הוא יודע.

דוברת : היו שניים.

מר דן תיכון : גיקי, הגדול.

דוברת : הגדול.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : זו שאלה, זו שאלה, אין לך מושג בכלל.

דובר : אני מציע שאחרי הישיבה תשבו ביחד ותיקחו כדור.

מר דן תיכון : לא ראיתי אותה חצי שנה.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : תמשיך, תמשיך, נחזור לענייני דיומא.

מר אברהם בינמו : כן. קודם כל בהזדמנות זו אני רוצה להגיד שבתקופה כזו קשה של

המדינה, אנחנו צריכים לחזק את ידיו, את ידיה של הממשלה וראש

הממשלה במלחמה שלהם בטרור שהולך בחוצות ירושלים ומדינת ישראל.

אלו לא דברים של מה בכך. וגם אנחנו צריכים לשים לב ולשים עין, צריך

להעביר את זה לאחראים אצלנו, כדי שיפקחו את עיניהם בנושא הזה. תראו,

יש מישהו שרוצה להתייחס לארנונה?

דובר : כן.

מר אברהם בינמו : אתם ה,

מר ישי איבגי : אני רוצה להתייחס קודם כל לעניין של הארנונה. קודם כל אנחנו מכבדים באמת את כל הציבור שהגיע לכאן ואולי חשוב שהם יבינו מלבד המשפט או המשפט וחצי שבאמת הייתה פה הצעה לסדר, בעצם להסביר מה אנחנו מבקשים כדי שהתושבים או שיסבירו לחברים שלהם או שיבינו בעצמם במה מדובר. היום השטחים המשותפים שתבינו שזה חדרי מדרגות, יש כאלה שהגישו את זה בבנה ביתך, כל החניות מתחת לגובה מסוים, המחסן שלכם, המקלט, אם יש בניינים משותפים, המקלט בעצם, הקירות של הבית, בסדר? הקיר עצמו שאתם לא יושבים עליו ולא אוכלים בתוכו, הייתם בעצם משלמים עליו כפי שהייתם משלמים בערך, יש כאלה בדיוק ויש כאלה בתעריף טיפה יותר נמוך, הייתם משלמים עליהם בדיוק כמו המטבח שאתם משתמשים בו ביום יום, הסלון שאתם בעצם רואים בו טלוויזיה, והחדרים שאתם ישנים בהם. אנחנו התרענו בפני מועצת העיר לא אחת שהמועצה תצטרך לקבל החלטה ואני לא, עוד פעם, אני לא אומר מי ומה, אבל המועצה תצטרך לקבל החלטה בעצם להשיג יותר כסף על מנת בתפיסת עולם שלי ועוד פעם אני אומר, לבזבז אותו, אבל זה על חשבון התושבים והיום המועצה מבקשת בעצם לקחת את האחריות כמו שמשיח אמר לידיים שלה, להשאיר את הסמכות בעצם אצל ראש העיר, לקחת את האחריות לידיים שלה ובעצם להחזיר לתושבים, לא חלום, להחזיר את מה שהיה בעצם קודם לכן ובעצם לא לחייב אותם על חלומות ועל פנטזיות ועל יומרות שרוצים לבצע אותם כי בסך הכול אתם משלמים. אז אולי יכולים להוריד כסף במקום איקס, אבל אם תסתכלו על הדו"חות הכספיים, העלו לכם בהרבה מקומות ובמקומות אחרים ממה שנתנו לכם, כי כסף אתם יודעים, יש לך אתה מוציא, אין לך אתה לא מוציא, אף אחד לא מביא מהבית שלו, זה לא, לצורך העניין מכבי חיפה שמישהו מביא מהכיס ונותן. לוקחים ממכם ונותנים לכם. אז חשוב

שתשימו לב לדבר הזה. אנחנו מבקשים להחזיר לכם את הכסף שמגיע לכם, שלא היה צריך להילקח מהכיס שלכם ואנחנו לא חושבים שיש בזה צדק וזה בולט בייחוד בהשקפת עולם שלי, בדירות היותר קטנות, איפה זה בולט לדוגמה, אתם יכולים לראות דירה של 40 מטר בבן דור או בגבעת נשר או בכל מקום אחר, שהמחסן שלו הוא 12 מטר. עכשיו, כשאומרים לו תהייה מחויב על השטח המשותף ב-12 מטר, תחשבו כמה אחוזים זה מה-40 מטר שלו ולחשב את זה לבלוק שלו וכן הלאה וכן הלאה. אז אולי מי שיש לו דירה של 400 מטר או 300 מטר פחות מרגיש את זה, למרות שגם שם הרגישו את זה, אז אולי הוא לא מרגיש את זה בכיס כמו אותו בן אדם שחסר לו, אבל מי שגר בדירת 40 מטר כולם יסכימו שזה בן אדם שכנראה אין לו כסף ועוד 200 שקל או עוד 150 שקל או עוד 100 שקל או עוד 10 שקל, זה כסף בשבילו. זה מה שהיה חשוב לי להגיד.

מר אברהם בינמו : כן, דן.

מר דן תיכון : כן.

מר אברהם בינמו : תודה.

מר דן תיכון : זה נושא מאוד רציני. אני מציע שלא נקל ראש בעניין הזה. אני הייתי, נפגשתי עם ראש העיר פעם אחת בלשכתו, ראש העיר הקודם, והנושא היה חישוב הארנונה. כל איש שפוגש אותי אומר לי אה, אתה גר בנשר, הארנונה שלך נמוכה בחצי מהארנונה של הבית שסמוך לך. אותי זה מוציא מן הכלים. נכון שהארנונה למטר מרובע ולכן אמרתי למטר מרובע, נמוכה יחסית בנשר בהשוואה לחיפה וירושלים, אני יכול לומר לך כי גרתי בשלושת המקומות האלה. בנשר הדירה שלי צמחה פתאום ל-240 מטר. הלוואי והייתה לי דירה בגודל כזה, ברצון.

דובר : כמה היא הייתה?

מר אברהם בינמו : כמה זמן אתה גר כאן?

מר דן תיכון : מה?

מר אברהם בינמו : כמה זמן אתה גר כאן?

מר דן תיכון : כמה זמן אני גר?

מר אברהם בינמו : כמה זמן אתה גר בנשר?

מר דן תיכון : בנשר שמונה שנים. השיטה המקובלת בירושלים ובחיפה היא נטו כולל הקירות החיצוניים. כל אחד יודע מה גודל הדירה שלו, כל אחד יודע כמה הוא משלם למטר מרובע, והמחיר למטר מרובע תמיד עולה למה שנקרא העדכון השנתי שמאושר על ידי שר הפנים וועדת הכספים. ההנחה היא שבנשר משלמים ארנונה נמוכה כמחצית ממה שמשלמים בחיפה איננה נכונה, כי בחיפה הדירה שלי הייתה נרשמת בגודל של 150, 140 מטר מרובע ואז הייתי משלם תעריף גבוה יותר למטר מרובע, אבל לא הייתי צריך לחפש איך וכיצד, איך וכיצד חישבו לי את הארנונה. לימים פניתי לגזבר העירייה הקודם ואמרתי לו תראה לי איך אתה הגעת לכך שבעצם גודל הדירה שלי הוא 240 או 260 מטר. קיבלתי שלל ניירות עם טבלאות, אתה שומע, עבדתי על זה שלושה ימים, שלחתי את זה למחשב, ואני נכשלתי וגם המחשב נכשל. זאת אומרת כוללים בנשר כל מיני שטחים שאין להם ולא כלום עם הדירה.

מר ישי איבגי : כמו?

מר דן תיכון : כמו מעברים, כמו מעליות, כמו שטחים ציבוריים. בשום עיר, זאת אומרת לא בירושלים ולא בחיפה, לא כוללים את המרפסות כשטח הדירה. זאת אומרת מה שאני בא ואומר, אז אתה תגיד לי לכאורה אתה מציע שהארנונה תקטן וההכנסות של העירייה יקטנו, אז ישי חושב שכתוצאה מזה אכן תקטן ההכנסה של העירייה מארנונה. אני בא ואומר לך וכנראה שאני לא הראשון שאומר לך וגם לא האחרון, אני מניח שבעתיד הקרוב ביותר תהייה רפורמה גדולה בנושא הארנונה ואכן השיטה הזו של מטר מרובע היא שתהפוך להיות השיטה הרווחת, אבל אני בא ואומר לך, בוא נגדיר את כל העניין ונעשה צדק עם התושבים. כל אחד ישלם על פי גודל דירתו ולא על פי גודל דירתו, אני לא רוצה להשתמש במילים של הגשש, כאילו. השיטה הנוכחית לא משקפת את המצב האמיתי של הדירות בעיריית נשר. אני גם אומר לך ושוב פעם יכול להיות שאני פוגע בעצמי, אני לא הייתי שולל ואני לא מכיר את השיטה

שהייתה נהוגה בעבר בנשר.

דובר : שיטת הספונג'יה.

מר דן תיכון : אני לא מכיר.

דובר : שטח הספונג'יה.

מר דן תיכון : מה שבשטח הרצפה, זה בסדר. זה מינוח מוכר לוועד הבית. ועד הבית אתה

משלם אך ורק לשטח הרצפה ולא מרפסות. אני ברשותך, אפשר להמשיך?

מר אברהם בינמו : כן.

מר דן תיכון : אני בא ואומר,

מר אברהם בינמו : אני רק מבקש לציין שזאב שפיגלר נוכח ואני רוצה לציין את יפה בלאלי

יועצת ראש העיר לענייני מגדר. כן, בבקשה.

מר דן תיכון : אני בא ואומר התשלום של הארנונה צריך להיות ברור לכל אזרח בנשר.

בשיטה הנוכחית האזרחים לא יודעים על מה הם משלמים, אומרים שהם

משלמים מעט או תעריף נמוך למטר מרובע, זה נכון ולא נכון. כי ברגע ששטח

הדירה גדול פי כמה וכמה מהשטח האמיתי, המשמעות היא שהמחיר,

התעריף למטר מרובע איננו חשוב, כי אתה צריך לכלול את הכול ולראות

כמה אתה משלם. לכן אני בא ואומר את השיטה הזאת צריך להעביר מן

העולם. אני גם רוצה לשאול את משיח,

מר משיח עמר : כן.

מר דן תיכון : זו עיר, כאן אני יודע שאני פוגע באינטרסים שלי כמי שמסתכל עליך מלמעלה

למטה, זאת אומרת גר למעלה ומסתכל עליך למטה כפי שאתה אומר לי.

מר משיח עמר : זה רק טופוגרפית.

מר דן תיכון : בסדר, מה שאני בא ואומר זה לא יכול להיות שבעיר הזו שנכנסה אוכלוסייה

חזקה שכולם ישלמו תעריף אחד. אנחנו צריכים לדאוג לכך שהתעריף יהיה

תעריף דיפרנציאלי שהאוכלוסייה החלשה למה שאני קורא בת דור, בן דור,

אני אוהב להגיד בת דור והוא אוהב להגיד,

מר אברהם בינמו : בן דור,

מר דן תיכון : כאילו אני לא יודע מה זה ..., אז הייתי ב.. כשהוא עוד לא נולד, אבל נחזור

לענייננו. אני בא ואומר יכול להיות שצריך לשקול את העניין של חלוקת העיר לאזורי ארנונה ושהעשירים, אולי זו לא המילה הנכונה, אלא השכבות המבוססות, אלו שמסתכלים מלמעלה למטה כביכול, ישלמו תעריף גבוה יותר למטר מרובע, אבל בסך הכול אני מציע בשנים הראשונות ששינוי השיטה לא יגרום לכך שאנשים ישלמו יותר או פחות. לפיכך אני מבקש כהצעת החלטה, כהשלמה למה שאתה אומר, שתוקם כאן ועדה שתכין את החלוקה הזו במהירות מקסימלית כדי ליישם אותה מה שיותר נכון, כי בלאו הכי יעשו את הדברים האלה. אז מוטב שזה ייעשה על ידינו מתוך הכרה שאכן צריך לעשות את זה מאשר יבוא מישהו מבחוץ וכפה עלינו והוא אכן יכפה עלינו.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: כן בוריס, סליחה, אני רק צריך לעשות טלפון לבת שלי.

מר דן תיכון: אתה מתנהל את הישיבה?

דובר: לא.

מר דן תיכון: אתה מנהל את הישיבה?

מר יחיאל אדרי: יש לו איזה בעיה עם הילדה.

מר דן תיכון: בסדר, תגמור לאכול ותנהל.

מר יחיאל אדרי: הוא הפתיע אותי.

מר דן תיכון: מה?

מר יחיאל אדרי: הפתיע אותי. כן בוריס?

מר דן תיכון: פוליטיקאי אסור לו לאכול אוכל בעת ישיבה.

מר יחיאל אדרי: יש מישהו עוד שרוצה להגיד?

דובר: בוריס, בוריס רצה.

מר יחיאל אדרי: לא, לא רצה. שפיגלר בבקשה.

מר זאב שפיגלר: טוב, ערב טוב, אני מתנצל על האיחור.

מר דן תיכון: טוב, תשמע, אני מאחר ולא באתי להתחרות כאן, אני הערתי הערות ואני לא

מציע הצעה.

מר משיח עמר: אני מודה לך שאתה לא מציע הצעה כי לנו יש הצעה וההצעה מדברת על החלטה שאמורה להתקבל היום ולא להעביר את הנושא לוועדה. אפשר להגיד בכנסת להעביר את הדברים לוועדה כי הוועדה, זה לא יעזור כלום.

מר יחיאל אדרי: בבקשה אדון שפיגלר.

מר זאב שפיגלר: אז אמרתי, ערב טוב.

מר יחיאל אדרי: הוא יוזם החוק.

מר זאב שפיגלר: לא משנה, כולנו יוזמים החוק. אני מצר מראש,

מר דן תיכון: שלא יהיה ספק, אני מצביע בעד הצעתך.

מר משיח עמר: לא, לא.

מר זאב שפיגלר: אני מצר פשוט על האיחור, אם אני חוזר על דברים שנאמרו כאן, בכל אופן לגבי ההצעה וזה בסדר שעיריית נשר גובה תשלום ארנונה מופחת, זה נכון, אבל זה גם באותה מידה מתקזז עם חישובי שטחים נוספים שבמקומות אחרים לא גובים עבורם. אם זה נעשה בנוגע לשטחי נטו-נטו ברוטו-ברוטו של הקירות או אם זה לצורך העניין שטחים שבמשך 25 שנה בעיר נשר היו פטורים מתשלום ארנונה, שטחים של קומות עמודים בגובה של 2.20 מטר, עליית גג שהיום גובים מ-1.80 מטר כסף עבור עליית גג. אנחנו באים ומציעים ששטחים כמו שבעבר 25 שנה לא שימשו למגורים, לא שימשו למגורים, הם גם לא יכולים לשמש למגורים, כי אחד החוקים שדורש שיחידת דיור תיחשב כשירה למגורים זה גובה תקרה של 2.50 מטר. קומת עמודים זה לא גובה 2.50 מטר, זה בגובה של 2.20 מטר. עליית גג היא בממוצע מגובה של 40 ס"מ עד גובה של 2.20 מטר.

מר אברהם בינמו: ואם יש בזה שימוש?

מר זאב שפיגלר: סליחה, אם הדייר החליט לקחת את החוק לידי ובניגוד לנהלים החליט בכל זאת להשתמש במבנה הזה כיחידת דיור למגורים, זאת שאלה אחרת. אם דייר אחר, עקב המדידות שבוצעו כאן, בנה שלא כחוק ובנה תוספת לשטחי המגורים ומשתמש בשטחי המגורים, בטח שצריך לחייב אותו, אף אחד לא חולק על זה. אנחנו רק באים ואומרים ש-25 שנה בהתאם לתוכניות

שנמצאים אצל העירייה ומחלקת ההנדסה, שטחים מסוימים שלא שילמו, לא שימשו לא בעבר ולא משמשים היום למגורים, לא חויבו. היום מה קורה? כל השטחים, אם זה אפילו פרגולה של מרפסת מבחוץ או אם זה קומת העמודים, עליית גג, חדרי מדרגות, כל שטח שקיים במבנה היום מחויב. מה עשינו? אנחנו גובים סכום מינימלי, מצד שני הקפצנו פי שניים, יש אנשים שקיבלו חיובים של פי שניים בנושא של הארנונה וזה לא כשיר. זה לא צריך להיות כאן. אז באמת אבי, זה הועלה בעבר והבטחת שזה יתוקן ובפועל אנחנו נמצאים כרגע במצב הזה לא תוקן ואנחנו מנסים לבוא ולהחזיר חזרה עטרה ליושנה. זה בסדר שיש לנו תקציב, אנחנו לא צריכים לבוא ולהקשות על התושבים, עד כמה וכמה שזו גבייה שהיא לא באה רק לעשוק, היא גבייה שאנשים מסוימים, חלק מהדיירים לקחו, קנו ממיטב כספם שטח אדמה, כשהם רכשו את המבנה, את השטח אדמה, נאמר להם מפורשת בכתובים אפילו, שעל קומת עמודים אתה לא תשלם ארנונה, על עליית גג לא תשלם ארנונה, בהתאם לזה הם בנו את קומת העמודים ואת עליית הגג. בפועל אתם כרגע אומרים כל שטח שקיים ישולם. מצד אחד אתה אומר ישולם, מצד שני קומת עמודים אי אפשר להגביה אותה. כדי להגביה קומת עמודים ולעשות אותה 2.5 מטר זה אומר להרוס חצי מהיסודות של הבניין. אז מה יצא בזה? הדייר קיבל, בנה את ה, השקיע המון כסף בביתו, קיבל הבטחות מסוימות ובפועל עושים ההפך. אז זה דבר שצריכים באמת לבוא ולשנות אותו ובאמת שטח משמש למגורים, אין חילוקי דעות שצריך לגבות עבורו ארנונה. שטח שלא משמש למגורים אין סיבה. עכשיו, הרשויות אבי בכל הארץ, כל רשות עושה כרצונה. עיריית חיפה עושה מדידה נטו-נטו, יש כאלה שפוטרים חניות, יש כאלו שפוטרים גם קומת עמודים. עשיתי דוקטורט בזה. כל אחד עושה. אנחנו יכולים באמת לטובת התושבים לא לשבת בצד ולהגיד תשמע, בוא ניקח ככה ונהייה עם הראש בקיר או לא יודע מה, בצורת מחשבה כזאת. אנחנו באים לשרת את הציבור. שירות הציבור זה אומר שבמידה ואין הצדקה לגבות ממנו יותר מיסים, לא צריך לעשות את זה

ובשביל זה הצעת ההחלטה כאן היא באה ואומרת באמת בשני כיוונים. אחד, לצערנו בשנה הקרובה מבחינת אופן המדידה של השטחים זה לא ניתן לשינוי, לכן זה מדובר על שנת המס 2017, אז אני לא מנסה ליפות את זה, בוא נתחיל משנה הבאה.

דובר : 16.

מר זאב שפיגלר : סליחה, 2017. 2017. אנחנו אישרנו תקציב והוא תקף גם אם נחזור בנו כרגע, אושר צו הארנונה.

דובר : עד ליוני 2016.

מר זאב שפיגלר : נכון. זה תקף למהלך שנת 2016. השינוי שאנחנו מבקשים כרגע לגבי השינוי הזה הוא 2017.

מר אברהם בינמו : זאב צודק, כן.

מר זאב שפיגלר : אבל זה לא אומר שלא צריכים לבוא ולהחזיר חזרה וזה בידיים שלנו, ברשותנו לבוא ובאמת לעשות את התחשיב של שטחים שהם לא משמשים למגורים, לא צריכים לגבות עבורם ארנונה. זה שני נושאים נפרדים וכתוב כאן גם בהצעתה חלטה.

מר משיח עמר : אני מבקש רק לתקן שאנחנו לא דנים בנושא היטל הארנונה וזה מאוד חשוב, אנחנו לא דנים בנושא היטל הארנונה. אנחנו דנים,

דובר : בשיטת חישוב.

מר משיח עמר : ההצעה היא רק בשיטת החישוב, כך שהסעיף שמתייחס לכך שאחרי ה-1 ליולי לא ניתן לדון במה שכבר החלטת רטרואקטיבית, הוא לא תקף לענייננו. אנחנו לא מדברים על היטל הארנונה. אנחנו מדברים אך ורק על שיטת החישוב איך לגבות את הארנונה. הפרמטרים שקובעים, וכאשר החוק מפנה אלינו שאילתה או הצעה או משרד הפנים מפנה אלינו והוא אומר לנו, לא משנה באיזשהו נושא, אומר לנו שזה צריך להתקבל במועצת העיר, זאת אומרת שהסמכות היא במועצת העיר.

מר בוריס אייזנברג : אני רוצה לשאול משהו.

מר משיח עמר : בוודאי, רק שנייה אדון מוריס. הרי זה יהיה כבוד לשמוע אותך. מה שאני

מבקש להסביר עוד פעם, הייתה שיטה איך מודדים את הבתים כדי לגבות ארנונה. אני מבקש לחזור לאותה שיטה. אם מבחינה משפטית או משרד הפנים או כל הוראת חוק אחרת שתבוא ותקבע ותגיד לנו אתם טועים, אנחנו נפעל אך ורק על פי החוק.

מר אברהם בינמו : כן בוריס?

מר בוריס אייזנברג : זאב, אני רוצה לשאול אותך שאלה. הבנתי על מה אתה מדבר אבל אני מסתכל על הפרט, על הבניין שגר בו דן. החדר כושר וגם הברכה או משהו, זה נקרא שטח, לא שטח המגורים, אבל זה שטח של הבניין. איך להתייחס, איך אתה רואה התייחסות,

מר משיח עמר : חברה מנהלת גובה כספים מהדיירים. להפנות את החיוב לחברה המנהלת בשביל שהיא תקבע מהדיירים את מה שהיא רוצה לגבות. חברה מנהלת מחזיקה,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : מה השאלה?

מר בוריס אייזנברג : יש בניינים שיש בהם חדר כושר, רגע, עכשיו אנחנו מדברים שאנחנו רוצים לקבוע את הארנונה רק על המגורים. איך להתייחס, זאת אומרת על זה אנחנו גם לא צריכים לקחת את הארנונה?

מר איגור גורוביץ : זה בדיוק מה שדן אמר. שצריך לחלק את העיר לאזורים לפי ארנונה.

מר בוריס אייזנברג : או קיי,

מר משיח עמר : אבל זה לא,

מר דן תיכון : אני אגיד לך, בבית משותף יש הרבה שטחים משותפים. חדר כושר הוא שטח משותף.

מר בוריס אייזנברג : לא, אני מדבר על, כן, זה רק דוגמה. הייתי יכול להגיד גם על הלובי.

מר רועי לוי : ואתה מציע לשלם על אותו לובי כמו על החדר שינה שלך?

מר בוריס אייזנברג : לא, אני מדבר, אני חוזר לזה שהוא אמר.

מר רועי לוי : רגע, עזוב מה הוא אמר. שאלת שאלה ואני מחזיר לך בשאלה רגע. אתה מציע שעל חדר המדרגות בבניין שלך אתה תשלם כמו על המטבח?

מר בוריס אייזנברג: לא, אני אומר משהו אחר. אני אומר שאם יש לך בניין,

מר רועי לוי: אתה מסכים להצעה הזאת.

מר בוריס אייזנברג: לא, אם, לא, אני רוצה להוסיף. אם אנחנו הולכים לבדוק נטו-נטו, יש

לי בעיה, גם אני רוצה לשלם פחות.

מר רועי לוי: בבקשה.

מר בוריס אייזנברג: אבל העניין הוא עניין אחר. שגם אנחנו צריכים באותו מקום לקבל את

ההצעה של דן שהמחיר צריך להיות,

מר זאב שפיגלר: בוריס, בוריס, סליחה שאני אענה לך משהו. מה שדן העלה וזה בסדר, אני

גם מתחבר לזה מבחינת חלוקה דיפרנציאלית, הוא דיבר על אזורים. הוא לא

דיבר על המבנה עצמו. אתה מדבר על המבנה עצמו. המבנה עצמו, ההצעה

באה ואומרת,

מר אברהם בינמו: אבל אתה שואל שאלה עניינית.

מר זאב שפיגלר: אני שואל, אני נותן לו תשובה עניינית לגבי כל שטחי השירות שבבניין.

ואנחנו רושמים כאן מפורשות שכל השטחים שאינם, כלומר שינוי החישוב

הכולל של כל הנכס והחרגה, החרגה, כלומר הוצאת כל השטחים שאינם

מיועדים למגורים על פי החוק. חדר מדרגות אצלך בבית המשותף זה לא חלק

ממגורים, זה שטחי שירות. כל הדברים שהם מלבד המגורים נחשבים שטחי

שירות ונכון, הדין חל עליהם כמו שאני מדבר על בתים פרטיים. זה אותו

דבר, זה על אותו משקל. אין שינוי. מבחינה חלוקה טופוגרפית לגבי

האוכלוסייה זה משהו אחר. זה נכון ש, גם בחיפה דרך אגב הם עושים את

זה, והדירוג שלהם הוא כזה וכזה, זה לא פסול. לצערי או לא לצערי כרגע

אנחנו דנים בנושא הראשוני שזה ההחרגה.

מר בוריס אייזנברג: אני יש לי הצעה, להוסיף גם את הדבר הזה בהצעה שלך.

מר ישי איבגי: בוריס, אני רק מבקש,

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: .. של המחסן בדירה של 40 חדרים בבית הורים זה נשמע פחות טוב.

מר בוריס אייזנברג: בגלל זה אני אומר.

מר ישי איבגי : .. 40 מטר, 40 מטר.

מר בוריס אייזנברג : זה מה שאני אומר.

דוברת : מחסן וחניות.

מר בוריס אייזנברג : לא יכול להיות שיש לו דירה 40 מטר בבן דור והוא משלם ארנונה של בן אדם שגר ב... וגם רמת יצחק.

מר זאב שפיגלר : בוריס, בוריס, ההחלטה מדברת על משהו שלפי דעתנו ניתן ליישמו כרגע. לעשות מבחינת חלוקה דיפרנציאלית שזה אומר באמת חלוקה אזורית, זה לא בשליטתנו לביצוע מידי, זה ייכנס רק בעוד שנה וחצי. אנחנו מדברים כרגע ולכן אנחנו באנו והחרגנו. אנחנו מתחברים יחד ותומכים בחלוקה דיפרנציאלית, אבל זה בעתיד. אנחנו מדברים כרגע על הטווח הקצר. נעשה משגה לפי דעתנו, עוול לתושבים לפי דעתנו, ואנחנו רוצים לסדר את זה כרגע ולא לחכות עוד שנה וחצי. לכן היא החלוקה. זה לא פסול מה שאתה אומר. אני בעד. אבל אני מסתכל כרגע איך אנחנו יכולים לשנות מהיום למחר. אנחנו נשנה גם מהיום לעוד שנה וחצי.

מר בוריס אייזנברג : אבל אם אנחנו כבר מדברים להוסיף את זה ב,

מר רועי לוי : אז תעלה את זה כהצעה לסדר. תעלה את זה כהצעה נגדית.

מר אברהם בינמו : מיכה?

מר רועי לוי : שיעלה את זה כהצעה נגדית. אם הוא רוצה את זה, שיעלה את זה כהצעה נגדית, מה הבעיה?

דובר : אבל הוא תומך בהצעה הזאת.

דוברת : הוא תומך.

מר זאב שפיגלר : הוא תומך בהצעה.

מר רועי לוי : הוא רוצה להוסיף אז שיעשה הצעה.

דוברת : זה לא נגדית אבל רועי.

מר רועי לוי : כל אחד יוסיף עוד משהו על ההצעה.

מר אברהם בינמו : שתהיה הצעה מגוונת. כן מיכה?

מר משיח עמר : אני הייתי רוצה רק שבוריס תיקח בחשבון שהשליחות שלנו היא איך

להיטיב עם התושב ולא איך לקחת ממנו יותר כסף.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: לא, לא, תן לי, זה מפריע לי כשמפריעים לי באמצע. כל נקודת החשיבה שלנו כאן היא איך אנחנו יכולים להיטיב עם התושב. לא איך להוציא ממנו יותר להוציא כסף. אנחנו לא סתם באנו ואמרנו בואו נעשה צהרון ולעשות קרן צהרונים בשווי של מיליונים על מנת להקל על זוגות צעירים כדי שלא ישלמו 1,500 שקל לחודש עבור שני ילדים או יותר.

מר אברהם בינמו: 2,000, 3,000.

מר משיח עמר: או 3,000. אנחנו באים כדי להיטיב. עכשיו מה שקורה, אני אגיד לך איפה ה,

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: מה שקורה בפועל הוא שאנשים נדרשו לשלם יותר ארנונה מכפי שהם שילמו במשך כל ה-25 השנים האחרונות, ואני אומר לך הם לא הרבה והבעיה היא לא גדולה. באופן יחסי אני יכול להגיד לך בוודאות שכל השינוי היה במשהו לסדר גודל של 10 אחוז מתושבי נשר. כל השינוי. כל השינוי. הוא עדיין לא הגיע ל-10 אחוז. אם אנחנו צריכים לפתור את הבעיה בצורה כפי ששפיגלר העלה את העניין, הוא אומר ככה, אנחנו מבקשים להחזיר את המצב לקדמותו ומי ששילם יותר שיחזירו לו בצורת זיכוי בחשבון של הארנונה. זה לא הרבה כסף חברים, שלא תטעו. אנחנו מדברים על כך,

מר אברהם בינמו: בנושא מגורים.

מר משיח עמר: מגורים בלבד, רק מגורים. אנחנו לא מדברים על מסחר.

דוברת: אנשים הסתמכו על הכסף הזה.

מר משיח עמר: כל המסחר והתעשייה מבחינתנו זה תבורך. עכשיו תראה, מה שקשור למגורים זה פחות מ-10 אחוזים עד היום. 90 אחוז ממשקי הבית לא נמדדו.

מה יש למדוד בבית של ..? קנה דירה חדשה.

מר זאב שפיגלר: ברמות יצחק,

(מדברים יחד)

מר משיח עמר: עכשיו, עכשיו מה שאני מנסה לומר שיש שטחי ציבור. מי ששמע, מי ששמע,

מי ששמע את שר הפנים וגם ראש העיר היה נוכח, הוא שמע אותו שהוא הולך להביא,

מר אברהם בינמו : שיטת הספונגיה, חד משמעית.

דובר : איפה הוא דיבר?

מר אברהם בינמו : בעיריית חיפה.

מר משיח עמר : מה שחשוב הוא, עכשיו מה שכן בסך הכול אנחנו באים ואומרים משקי בית ישלמו נטו-נטו וזה גם הצעת החוק שתהייה של שר הפנים. היא תהייה מה שנקרא שטח בבית, שטח הספונגיה, מה שעושים ספונגיה בפנים זה השטח שעליו ישלמו ארנונה. ודרך אגב, אתה הצעת אבל מישהו שאל, אבל מה קורה עם שטחי שירות של הבית, מי ישלם אותם? וכי עיריית נשר זה לא שטח שירות? מי משלם את זה? לפי הארנונה משלמים את שטח השירות. וכי בית ספר זה לא שטח שירות? גם במבנה פרטי יש שטחי שירות שבסופו של דבר השטחים הללו לא מחושבים מבחינת הפרמטרים לגבות עליהם תשלום. אנחנו באים ואומרים משפחה שגרה בדירה של 100 מטר, היא תשלם 100 מטר. 100 מטר הכוונה,

מר אברהם בינמו : מגורים.

מר משיח עמר : 100 מטר מרובע בתוך הבית, שטח הספונגיה שלה. זה הביטוי שנמצא כרגע. אני אומר לא הרבה אנשים ימדדו אצלם בתים וגם שפיגלר אומר בפירוש, מי שבנה וחייב לשלם ארנונה ולא שילם, חובה לגבות ממנו את מה שהוא חייב לשלם כארנונה. אנחנו לא באים להקל על אף אחד שאמור לשלם ולא משלם. אנחנו באים רק לומר שבאמת יש, אנחנו מדברים הרבה על הנושא הזה אבל תאמינו לי שהוא, באמת, הוא מינורי. באמת. מי שבנה ויש לו במקום 100 מטר, יש לו 150, שישלם 150. מה הבעיה? אנחנו מדברים על כך שמי שהיה משלם 100 מטר ופתאום היום מקבל ברחוב, אני יודע, באר יעקב, שזה לא וילה ואין שם תוספות בנייה, פתאום הוא משלם, אני יודע מה, עוד 30, 40 אחוז. אני אומר לכם בישיבת הנהלה, כאשר ראש העיר הביא את הנושא של היטל שמירה ופניתי אליו באופן אישי ואמרתי לו אני מבקש באופן אישי

כאחד שמחזיק את תיק הרווחה, ואני יודע שיש משפחות שקשה להן לשלם, ואתה בא ומטיל היטל שמירה שבסופו של דבר זו תוספת ארנונה של 5 או 6 אחוזים? זה קשה להם. הוא אמר אתה יודע מה, אני מוריד את זה מסדר היום. כי זו הגישה הנכונה. הגישה הנכונה היא שאנחנו חייבים כל הזמן לחשוב איך אנחנו יכולים להביא תועלת לטובת התושב. מה אנחנו יכולים לעזור לו לשלם פחות ולקבל יותר. זה שיש לנו ברוך השם אזור תעשייה שמניב יפה מאוד, תשואה יפה מאוד מבחינת הארנונה זה בסדר גמור. לגבי משקי בית, החשיבה צריכה להיות שונה לגמרי ואנחנו צריכים לעשות את ההפרדה. יש משקי בית ויש מסחר ותעשייה. לגבי משקי בית, אני חושב שגם ראש העיר וגם ממלא מקומו וגם כל חברי מועצת העיר יכולים להסכים בעניין הזה להחזיר את המצב לקדמותו, להחזיר לכל אחד את כספו אם נגבה ממנו מעבר למה שצריך לגבות ממנו כפי שהיה בעבר, בצורה של זיכוי בחשבון הארנונה. וכולנו נבוא על הברכה הזו שאנחנו הולכים לטובת התושב, ואתה מגדיר את זה כל הזמן, אנחנו עם הפנים לתושב, גם בעניין הזה כולנו עם הפנים לתושב. רוצים לבוא עם הפנים לתושב. עשינו פעולה מסוימת שלעניות דעתי היא פעולה שהיא לא הייתה צריכה להתבצע והיא מתבצעת, אז לא קרה כלום, אז מה קרה? לא קרה שום דבר. בסך הכול פעולה שאנחנו מתקנים אותה היום. ודרך אגב, אם לא נתקן אותה היום אנחנו, היא תתקן על ידי שר הפנים. הצעת שר הפנים מדברת בפירוש להחזיר את המצב של נטו-נטו בשטחי המגורים לחישוב הארנונה. כך שכמה שקשור לצו העיריות החל מ-1 ליולי, זה לא שייך לנו. מה שקשור לחוק, אנחנו נפעל אך ורק על פי החוק. מה שנתון בידינו, בואו נשתדל, נעשה מה שאפשר לעשות לטובת התושב וזה מה שאני מבקש ממך אדוני ראש העיר. את ההצעה הזו לאשר אותה.

מר אברהם בינמו : אני רק אתייחס, אני רק רוצה שתהייה עוד התייחסות.

מר משיח עמר : בבקשה.

מר אברהם בינמו : מיכה?

מר מיכה זנו : רציתי להתייחס לפן משפטי בנושא. יש את תקנות ההסדרים במשק ארנונה כללי הרשויות. סעיף 3 מגדיר כללים לחישוב שטח נכס ואומר שגודל הנכס יהיה כפי שהיה בשנה הקודמת ולא ניתן לשנות אותו אלא אם הייתה טעות שאינה כתוצאה בשינוי שיטת מדידה. המשמעות, המשמעות היא שהתקנה קובעת שלא ניתן לשנות שיטת חישוב ארנונה לפי תקנות ההסדרים, לא ניתן, ומשרד הפנים צריך לאשר את הדבר הזה ולפי התקנה אנחנו מוגבלים לעשות את זה.

מר רועי לוי : אתה לא יכול בתור גובה ארנונה לשנות את שיטת החישוב. אנחנו בתור מועצת העיר סוברנים לקבל החלטה לשנות את שיטת החישוב.

מר מיכה זנו : החלטה כן.

מר רועי לוי : אז יפה, אז תדייק. סליחה מיכה, צריך לדייק במינוחים שאתה אומר.

מר מיכה זנו : כן.

מר רועי לוי : אתה לא יכול לשנות את שיטת החישוב בתור גובה הארנונה. מועצת העיר סוברנית לקבל החלטה שהיא משנה את שיטת החישוב. מי שיצטרך לאשר או לדחות את ההחלטה שלנו זה משרד הפנים. אז להגיד שאנחנו לא יכולים,

מר מיכה זנו : לא, אני רק אומר את התמונה.

מר רועי לוי : זה קצת חריג מה שאתה אומר.

מר מיכה זנו : אני אומר שהתקנה מגדירה,

מר רועי לוי : התקנה מגדירה את מה שאתה יכול לעשות או לא בתור אחראי על הארנונה. אנחנו מינינו אותך אחראי על הארנונה, מה שאתה יכול לעשות. אם היה שינוי אצלך, טעות, ובא אליך תושב, אתה אכן יכול אם היה טעות אתה יכול לתקן אבל אנחנו, אתה לא יכול לדבר על מועצת העיר. אתה יכול לדבר עליך בתפקיד שלך. מועצת העיר סוברנית לקבל החלטה.

מר מיכה זנו : כן, אבל משרד הפנים צריך לאשר את ההחלטה.

מר רועי לוי : זה בטוח.

מר מיכה זנו : אני פועל מתוקף התקנות.

מר רועי לוי : כל דבר משרד הפנים צריך לאשר. אם הוא לא יאשר זה כבר לא עניין שלנו.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : העיקרון שכתבו היום ...

מר דן תיכון : אתה שומע מה שהוא אומר?

מר אברהם בינמו : אני לא שומע, אני לא שומע.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : העיקרון שבחקיקה קובע שלא ניתן לשנות את הסיווגים, אבל יש הסתייגויות, ובכל מקרה,

מר רועי לוי : זה לא סיווג אבל, סליחה. אני אתקן, זה שיטת חישוב, זה לא סיווג. יש הבדל בין סיווג לבין שיטת חישוב.

מר אברהם בינמו : רועי תן לו לסיים. תתקן אותו אחר כך. תן לו לסיים משפט.

מר רועי לוי : אבל אי אפשר לקבל חוות דעת שמדברת על משהו אחר מהצעת החלטה. עם כל הכבוד.

מר אברהם בינמו : בסדר. הוא קודם כל צריך לחוות את דעתו. הוא מחווה את דעתו. עו"ד אלכסנדר טנדלר : בכל מקרה אני מציע שיהיה נוסח החלטה מפורט מה רוצים לשנות ואז זה צריך לעבור לאישור משרד הפנים בשלב זה ובהתאם לעמדתו של משרד הפנים הרשות המקומית תמשיך לפעול.

מר משיח עמר : מה דעתך על הצעת החלטה שבשלב, אתה כיועץ משפטי אני שואל אותך. אני מבקש להעביר היום החלטה להחזיר לכל אלה שגבינו מהם מעבר למה שהיה צריך להיות, שהיה נהוג במשך ה-25 השנים האחרונות, עד החלטת משרד הפנים, מה אתה אומר על זה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : ההנחה,

מר משיח עמר : לא ההנחה, מה התשובה שלך, הנחה זה עם א' או עם ה'?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא, לא, הנחה עם ה', בהנחה שהגבייה הייתה לא חוקית, טעונה בדיקה. צריך לדעת בדיוק מה נגבה מיותר וכך הלאה, וממי ועל מה, ובהתאם לזה לתקן לו.

מר משיח עמר : מה דעתך על הבדיקה, סליחה שאני פה, אני אמרתי לאלכסנדר שיהיה לנו היום איזשהו דו שיח כזה.

דובר : מי זה אלכסנדר.

מר משיח עמר : מר טנדלר היקר. האם החיוב שהיה במשך 25 שנים, הוא היה חוקי או לא

חוקי?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לפי הבדיקה שלנו עם הגזבר,

מר משיח עמר : מתי הייתה הבדיקה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : אתמול.

מר משיח עמר : כן?

מר אברהם בינמו : כן. הם ישבו אתמול.

מר משיח עמר : שנייה, שנייה, לא, אני מדבר על ה-25 שנים.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : ה.. קיימה את העיקרון של המשכיות הארנונה משנה לשנה. אם היו

חריגים, צריך לראות בדיוק במה מדובר.

מר משיח עמר : אבל שאלתי שאלה, שאלתי שאלה.

מר זאב שפיגלר : החריגים,

מר משיח עמר : האם הגבייה שהייתה במשך 25 שנים, כמה זמן אתה יועץ משפטי כבר?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : 10 שנים.

מר משיח עמר : בבקשה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : 10.

מר משיח עמר : 10. בוא אני אשאל אותך רק על ה-10 שנים האחרונות. האם היא הייתה

חוקית או לא?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : עד כמה שאני יודע כן.

מר משיח עמר : אז למה לא להמשיך אותה? למה לא להמשיך איך שהיה עד עכשיו. ומה

פסול בזה להמשיך את מה שהיה במשך 10 שנים?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא, זה בדיוק העיקרון שהמחוקק מחייב.

מר משיח עמר : מה, המחוקק חייב אותנו להעלות ארנונה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא.

מר משיח עמר : או לחשב בשיטה אחרת?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא.

מר משיח עמר : אלא מה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : העיקרון הוא שהחוק,

מר משיח עמר: המחוקק אמר לך, לי, לו, הוא אמר לנו אני אומר לכם חוות דעת וזה מחייב אתכם לאשר את זה במליאת מועצת העיר. אם זה היה חוק, לא חייבים לשאול את מועצת העיר. ברגע שהוא מפנה את זה למועצת העיר, מועצת העיר היא הסוברנית להחליט באיזה שיטה לנהוג.

מר זאב שפיגלר: רק שתי מילים טנדלר. אתה נשאלת באמת אם במשך 25 שנה זה היה חוקי. ענית שכן. אמרת ואתה דוגל בהמשכיות גם כן. כלומר אנחנו באים וחוזרים, בתים לא עשו שום שינוי. בוא ניקח את השנים שנשארו 25 שנה באותו סטטוס. אתה מדבר שזה חוקי אני מסכים איתך. אתה מדבר על חוקיות של 25 שנה של גבייה, אני גם מסכים איתך. למה החלטתם בניגוד לחוק, עכשיו אם זה חוקי מה שאתה עושה, לשנות. שיניתם עכשיו. 25 שנה אתה אומר זה חוקי, 25 שנה הכול בסדר, המבנה אין בו סטייה ולו במטר אחד. מה שקורה כרגע שכרגע הקביעה הזאת.. שהיא לא תקנית. היא לא חוקית. אז למה אני צריך לבוא ולעכב את התושבים ולהגיד בו נעביר למשרד הפנים, בוא נדחה עוד שנה שנתיים, שההליך שבוצע היום הוא לא תקני?

מר בוריס אייזנברג: זאב אני לא יכול,

מר זאב שפיגלר: זה המסקנה היחידה.

מר בוריס אייזנברג: אני רוצה לשאול אותך משהו.

מר זאב שפיגלר: אני עונה לדברים בדיוק מה שאמר היועץ המשפטי. אני מסכים עם כל מילה שהוא אמר. אני מסכים על החוקית והכול והוא.. איתנו. אין כאן חילוקי דעות.

מר בוריס אייזנברג: אני הבנתי שהבן אדם 25 שנה לא שילם על המחסן שלו ופתאום עכשיו הכריחו אותו לשלם?

מר זאב שפיגלר: אני לא יודע אם הוא לא שילם, כן שילם, אבל היה נוהל,

מר בוריס אייזנברג: מתי הוא התחיל לשלם את המחסן שלו? אם אנחנו עכשיו מדברים 25 שנה.

מר ישי איבגי: שיטת המדידות התחילה להכניס שטחים שלא היו וזה מה שאני אומר.

מר בוריס אייזנברג: לא ענית לי, לא ענית לי.

מר זאב שפיגלר : אז אני אענה לך.

מר ישי איבגי : מאז שהתחלתם לבדוק.

מר זאב שפיגלר : מחסן, מחסן של 6 מטר מרובע, עד 6 מטר מרובע מבחינת התקנות וגם מבחינת הבנייה הוא לא נכנס באחוזי בנייה וכנראה שגם בנושא, מכיוון שמחסן מוגדר בגובה 2.20 מטר. 2.20 מטר זה לא מגורים. חלק מהרשויות באו ואמרו מחסנים אנחנו ניתן 50 אחוז, מותר להם. אנחנו בעיריית נשר, מר אברהם בינמו : אני רוצה לשאול אותך שאלה. אני רוצה לשאול אותך שאלה. בנית בגובה של 2.20 מטר, היה פתוח ועל עמודים. מה לעשות הילדים שלך גדלו ..

מה אתה מצפה מהרשות המקומית שהיא תנהג כלפי כזה נושא?

מר זאב שפיגלר : אז אני אמרתי, זה כבר מה שאתה אומר זה חריגות בנייה.

מר אברהם בינמו : לא.

מר זאב שפיגלר : אתה כבר מדבר על משהו אחר.

מר אברהם בינמו : יש הבדל בין חריגות בנייה למה שאנחנו עושים.

מר זאב שפיגלר : נכון, מה שאתה אומר זה חריגות בנייה.

מר אברהם בינמו : נכון, יש הבדל בין חריגות הבנייה לבין ה,

מר זאב שפיגלר : אבי אני אענה לך. הנושא הזה הוא קצת מורכב. למה? כי גובה 2.20 מטר שדייר משתמש בו למגורים, זה מבנה שהוא חריגה ולא בנוי כחוק. אנחנו עצם העובדה שנבוא ל.. ואני חושב שכן צריך לעשות את זה, להגיד לו אתה משתמש בשטח הזה למגורים, למרות שהוא בגובה 2.20 מטר, זה בעיה מבחינה משפטית. זה טנדלר או מי שצריך שייתן את הדעת כי אתה נותן גושפנקה למבנה שלא מיועד למגורים להיות למגורים בעצם היותך זה שמחייב אותו על הארנונה. זו שאלה אחרת, אבל מבחינת מבנה של 2.20 מטר שהיה פתוח ונשאר פתוח, מה פתאום, למה לחייב אותו?

מר אברהם בינמו : כן.

מר בוריס אייזנברג : אתה לא ענית לי.

מר ישי איבגי : עוד פעם אני חוזר. מאז התחילו המדידות בעיר השתנה הדבר הזה.

מר בוריס אייזנברג : אני מדבר כל הזמן על המחסן שלי. אני גר ב.. 22 שנה.

מר ישי איבגי: אם שילמת מלכתחילה מצוין. אני מדבר איתך חוץ מזה, עדיין יש אנשים שמלבד הסגה שאנחנו מדברים, מלבד, אני מפריד, מדדו להם את הבית, הוסיפו להם שטחים שלא היו. בן אדם לא היה בבית, מדדו מבחוץ, זה נראה להם מתאים לשתי קומות, אני אראה לך בית בכניסה, בבניינים שבנה, דוברת: ברחוב התמר.

מר ישי איבגי: ברחוב התמר, בסוף רחוב התמר, בית שמדדו אותו מבחוץ, מהקבלן. לא עשה שום שינוי בבית הבן אדם. קיבל פי שתיים כמעט ארנונה. מה הוא שינה? עכשיו תחשוב שאתה בא, קונה מהקבלן בית, ככה הוא מוגדר, ככה אתה מחשב את הכלכלה של הבית שלך והכול, פתאום פי שתיים. אתה מוכן? כן. אני לא. זהו, עכשיו תגיד מה שאתה רוצה לפרוטוקול. זה הכי פשוט בעולם.

מר יחיאל אדרי: טוב, אני רוצה להמשיך. יש קצת בעיות לראש העיר והוא יוצא ולא בגלל שהוא לא רוצה לשמוע אף אחד, בעיה אישית שהוא מנסה לטפל בה, אבל באותה הזדמנות אני גם אתייחס לגבי העניין של המדידות ובכלל. שיטת המדידות, שיטת המדידות בעיר נשר לא שונתה ב-16 שנה האחרונים. כל בית חדש, קרי, אם אתם שמתם לב בתחילת השיחה שאמר החבר דן תיכון שהוא, מר דן תיכון: אדון, אדון, בשבילך אדון.

מר יחיאל אדרי: אני מחזיק ממך חבר. אתה רוצה אדון.

מר דן תיכון: ... חבר במפלגת העבודה.

מר יחיאל אדרי: אין מפלגת העבודה. אין שם חברים.

מר דן תיכון: אחד אכל את השני.

מר יחיאל אדרי: אתה רואה. כמו בליכוד. בקיצור מה שאני רוצה להגיד, אמר דן תיכון שהוא בא לגור כאן והוא קנה בית של 150 והבית יושב על 220 היום או 250 בארנונה. לא גדל הבית, לא התנפח, לא התרחב, ניסה לבדוק למה הוא אמור לשלם בדרך הזאת, גם עם ראש העיר הקודם וגם עם הגזבר הקודם. אני יכול להגיד לכם באחריות יתרה, שיטת המדידה לא השתנתה בנשר ב-16 השנה האחרונים. זאת אומרת הנהלת העיר האחרונה לא שינתה שום דבר בשיטות המדידה. כל מדידה שהתבצעה על בתים חדשים ובכלל, היא הייתה בהתאם

לחוק ובהתאם למה שנדרש בצו העיריות, בצו המיסים שהוחלט עליה. זאת

אומרת זה לא דבר חדש.

מר רועי לוי: מועצת העיר החליטה.

מר יחיאל אדרי: מועצת העיר החליטה.

מר רועי לוי: שאתה היית חבר.

מר יחיאל אדרי: שאני הייתי חבר. אני יכול להגיד לך שגם דוד עמר הוא היה חבר, הוא לא

היה ראש עיר, לא משנה, הוא היה ראש מועצה לפני זה.

מר רועי לוי: לפני 16 שנים.

מר יחיאל אדרי: אני מסכים, אני מסכים עם חלק גדול מהדברים של שפיגלר,

מר דן תיכון: אז תצביע,

מר יחיאל אדרי: אני אמרתי שאני, אני לא בעד? תן לי לסיים. אני מסכים עם חלק גדול

מהדברים של שפיגלר ואני חושב שצריך נקודתית ואני אדגיש את זה, לא

אלה שלא חויבו 25 שנה, אני אומר אלה שחויבו לעשות את החניות הפרטיות

בבית שלהם, במסגרת אישורי הבנייה. אלה שיש להם את הקומות מסד

הריקות שלא צריכים, אלה אני לא חושב שצריכים לשלם את זה. אני אומר

באמת. אבל אנחנו צריכים לעשות הפרדה. החוק בפקודת הארנונה אומר

שאתה, גם אם אתה גר בבית לא חוקי, אין קשר בין חוקיות הבית, הגודל

לבין הארנונה. זה משפטי במקום אחר וזה משפטי במקום אחר. אני רוצה

להזכיר לחברים שגם במצע שלנו וגם באחת ההחלטות שלנו הייתה בזמנו

שראש העיר הביא את הנושא של החניות בכלל שיחויבו ב-50 אחוז. עכשיו

יבוא דן תיכון ויגיד תשמע, אני גר בקומה 16.

מר רועי לוי: חניות פרטיות.

מר יחיאל אדרי: כן, אמר 50 אחוז.

מר רועי לוי: שיש אותם רק בתאנה.

מר יחיאל אדרי: לא רק ברחוב התאנה. ברחוב הערבה, ברחוב יפה נוף, בהרבה מקומות,

בשונים.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אין חניות כאלה.

מר זאב שפיגלר : בבניינים החדשים.

מר רועי לוי : אבל כן יש חניות פרטיות שמשלמים עליהן כשהן לא מקורות.

מר יחיאל אדרי : אני מודיע לך שדובר בזמנו ואז דוד אמר, אני מזכיר את ההחלטה, אמר אני מבקש כל החניות בישוב, אמרנו בעד ולכן אני בא ואני אומר זה יכול להיות אולי החלטה פופוליטית, פופוליזם, אני לא יודע, נקרא לזה איך שאנחנו רוצים, אבל זה באותה מידה יבוא דן תיכון ויגיד תשמע, אני גר ב-150 מטר, אני מחנה את האוטו שלי בגלל שעשו את החנייה הזאת כי אחרת לא היה מספיק כל הכבישים האלה כדי להחנות את הרכבים, למה אני צריך לשלם על החנייה כשהאוטו עומד למטה, למה אני צריך לשלם את הארנונה עליו, בדיוק כמו שאני גר בבית. באותה מידה אנחנו הגענו והצענו 50 אחוז בזמנו וזה עבר פה במליאת מועצת העיר אבל משרד הפנים החליט אחרת ואמר שזה,

מר דן תיכון : שזה .. של מי?

מר יחיאל אדרי : אני בא ואומר,

מר דן תיכון : סליחה, אני מרענן את זיכרוני, מישהו התנגד?

מר יחיאל אדרי : למה? לא, לא, לא, ההפך, דוד עמר אמר,

מר דן תיכון : שאלתי שאלה, כשקיבלת את ההחלטה, מישהו אמר לך אל תעשה?

מר יחיאל אדרי : לא.

מר דן תיכון : אני מציע שתסתכל ותראה.

מר יחיאל אדרי : אני לא זוכר, לא זוכר.

מר דן תיכון : תבדוק.

מר יחיאל אדרי : אני חושב שאתה הערת איזושהי הערה אבל לא רוצה, לא זוכר את זה. אני

בא ומסכים, אני מסכים עם דן תיכון ועם שפיגלר ואני חושב שצריך לעשות

בדיקה מקיפה לעניין הזה, שאנשים שיש להם קומות מסד לא מאוישות, כי

הוא היה צריך בגלל הטופוגרפיה, אבי אתם מפריעים לי בבקשה,

מר אברהם בינמו : בבקשה.

מר יחיאל אדרי: בגלל הטופוגרפיה הוא היה צריך להגיע לקומה מסוימת בגובה הכביש, וזה לא נכון לעשות את זה. אני מסכים על אלה שחייבו אותם לעשות חנייה פרטית בתוך זה שזה כן צריך, אבל אני לא מסכים למשל אם בן אדם סגר את קומת המסד הזאת ומשכיר את זה, כי הרי איך נולד כל הבלגן הזה? נולד בזה שיש לנו בעיות של תחבורה קשות מאוד ברחוב השושנים והרחוב מעליו, למה? כי כל אחד שם סגר לו כמה קומות עמודים, אני לא אומר כולם, חלק גדול, סגר קומות עמודים, משכיר את זה לסטודנטים, המכוניות עמוסות שם, התושבים אין להם איפה להחנות, אלה שגרים, ולכן אני בא ואני אומר זה לא בעיה שלי כרגע, זה בעיה שבמסגרת מורדות כרמל, אני לא נכנס לנישה הזאת. אבל אני בא ואני אומר צריך לעשות בדיקה מחודשת לטובת העניין הזה של המסד, קומות מסד לא מאוישות והחניות שחויבו אנשים לבצע. אני חושב שפה נולדה הבעיה ושם היא נזכרה הבעיה.

מר אברהם בינמו: תודה רבה. טוב, אני ברשותכם גם רוצה קצת להתייחס לעניין.

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו: קודם כל אני הייתי בשתי פגישות עם השר סילבן שלום, עם היכנסו לתפקידו, גם במסגרת השלטון המקומי וגם במסגרת אותה הרמת כוסית שנעשתה בעיריית חיפה. הוא למעשה בא ואם היה זועק את זעקתם של תושבים רבים במדינת ישראל שמלינים על נושא הארנונה. ולמעשה כפי שראינו בעיקר תוכנית אחת שהובילה את זה במשך שנה ויותר בערוץ 10 בתוכנית "הכול כלול", ראו את ההפגנות והמחאות,

מר דן תיכון: מה אתה עושה בין ארבע לחמש?

מר אברהם בינמו: אני רואה את זה,

מר דן תיכון: אתה בבית?

מר אברהם בינמו: אני רואה את זה בין אחת לשתיים וחצי בלילה. יש שידורים חוזרים, אני לא מוותר עליהם. כמו שאני רואה את ליץ, אני רואה אותם בערוץ 57.

מר דן תיכון: באחת או שתיים?

מר אברהם בינמו: לא, בדרך כלל זה לונדון את קירשנבאום. היום רק לונדון נמצא אבל אני

עדיין רואה את זה. למעשה הם למעשה שידרו את מחאת הארנונה כפי שבאה לידי ביטוי בהרבה מאוד רשויות במדינת ישראל, אבל נשר לא באה לידי ביטוי. היא לא באה לידי ביטוי, לפני שאני אומר גם מה העמדה שלי, אני רוצה רגע לתת איזה תמונת מצב. אחרי תמונת המצב אני אגיד מה העמדה שלי. למעשה לא באו לידי מחאה שהארנונה, דן תיכון בנשר, היא מן הטובות והמשובחות ועדיין מן הזולות במדינת ישראל לכל שיטת חישוב שאתה תבצע. בא שר הפנים ב-29.7.2015 והודיע שהוא מבקש לבצע רפורמה שבמסגרתה תאוחד שיטת החישוב בכל מדינת ישראל. אם היום יש ארבע שיטות שנהוגות, כל רשות נוהגת לה בדרך אחרת, הוא מבקש להשיט שיטת חישוב אחידה. גם שר הפנים הבין שהוא לא יכול לבצע את ההליך הזה מהיום למחר, משום שבסופו של יום יצטרכו לשאול את השאלה, אם אתה משנה את שיטת החישוב ולרשות מסוימת יחסרו 30 אחוז מתקציבה כתוצאה מנושא הארנונה, מגביית הארנונה, היא צריכה עדיין להיערך לקראת הבאות בנושא של חינוך, תחבורה, גנים, שצ"פים וכיוצא בזה. מה תעשה אז המדינה? המדינה תבוא ותוציא מכספה ותצטרך לשלם, או לחילופין, באו ואמרו בואו נעשה ... דיפרנציאלי, באו ואמרו, בכלל היום אתה יודע על הגישה שרשויות חזקות ורשויות חזקות, שרשויות חזקות יתמכו ברשויות חלשות. הוא ממשיך ובא ואומר, הגישה של שר הפנים באים ואומרת שיטת הספונגיה. פשוט וקצר. איך הוא מגדיר את זה? הוא אומר איך שאתה שופך את המים פוגעים בקיר, חוזרים לקיר, זה השטח נטו בפנים נקודה סוף. אבל עדיין גם הוא מבין שזה יעלה למשק מיליוני שקלים. מה תעשה עיריית תל אביב? מה תעשה עיריית ירושלים? מה תעשה עיריית קריית מוצקין וכיוצא בזה? ועדיין לא החליטו איזה שיטת מדידה תאומץ. גם שר הפנים שירצה לבוא ולקבל החלטה שכזאת, יצטרך עדיין להתדיין עם ועדת הכספים של הכנסת ובטח עם האוצר. מה שכן הוא ממליץ שהשטחים הציבוריים לא יחויבו, כן? שזה חידוש מאוד מעניין. אבל עדיין, אני אומר עדיין, אני אומר כרגע בלי להביע את העמדה שלי כי העמדה שלי היא בטח

דומה לעמדה שלך, להיטיב עם התושבים. אז אנחנו צריכים למצוא את הדרך הנבונה, החכמה והמושכלת כדי להשיג את המטרה הזאת. אני רוצה להגיד לך, אני רוצה לצאת מפה עם הסכמה של מאה אחוז, יכול להיות שכן, יכול להיות שלא. אני אתמוך בגישה שלך אבל אני אומר קודם כל אני חייב לשים את המצב לאשורו. כשבא ונשאל עורך דין אלכסנדר ואני ביקשתי ממנו שיישב וימצא לי תשובות לשאלות כאלה. הוא אמר לי שהוא חושב שיש בערך 2,000 פסקי דין בנושא הזה. בערך 2,000 פסקי דין, למה? כי אף אחד לא יודע כמעט בכלל איך להשיט את נושא הארנונה, כאשר בכל מקום יש שיטת חישוב. עכשיו, מה שעוד אומר השר, הוא אומר שבכלל אנחנו נקטין את מספר הסיווגים. עכשיו לסיווגים יש גם תתי סיווגים. אתה יודע שלמשל שחנות שפונה לכביש בתל אביב, לכביש הראשי, היא מחויבת בארנונה איקס וחנות שיושבת מאחורה איקס פחות. למה? ככה. כי אלה מרוויחים יותר, אלה נראים יותר. אני לא נכנס לזה. אני גם יכול להגיד שאנחנו למעשה מה עשינו. אמר קודם ממלא מקומי יחיאל אדרי, אמר תשמע, אתה נכנס היום לכל רחוב בנשר, אני לא מתייחס לשכונה אחת, אני אקח את רחוב העלייה, אני אקח את רחוב קיבוץ גלויות, אקח את גבעת נשר. אם בגבעת נשר פעם היה לך חניות בשפע, היום אין לך חניות כמעט בכלל, אין לך. אתה צריך למצוא פיתרון משתי סיבות. סיבה אחת שילדים בחרו להמשיך לגור עם ההורים שלהם, גם כאשר הם התחתנו. עשו יחידת דיור, באופן טבעי נוצר עוד רכב. או לחילופין, השכרות של דירות. בגלל שהאזור שלנו, הקרבה שלו למוסדות האקדמאיים ולטכניון, יש המון סטודנטים והמון הסטודנטים האלה באים עם רכבים. לא, הם לא באים בלי רכבים. אתה מכיר את הנושא הזה באופן אישי אולי מקרוב. מי שתמך גם בהצעה הזאת היה יושב ראש השלטון המקומי חיים ביבס שאני נמצא אתו בקשר שוטף בנושא הזה. כן, הוא בא ואומר אנחנו רוצים שיטת מדידה אחידה במדינת ישראל. לא רוצים, הרי הוא עומד, הוא עומד בראש אלה שחוטפים את האש, כן? מרשויות כאלה ואחרות. אני יכול לספר לך שהיום בכלל מדברים על חלוקת הכנסות

שזה גם משהו שאנחנו נצטרך לדעת איך להתמודד אתו. מה הם באים ואומרים, אומרים רשות איתנה כמו חיפה, תסייע לזו שגובלת. מי זו שגובלת ושהיא חלשה? עוספיא. זה הגבול. אומרים לנו, נניח לנו, למי אנחנו גובלים? אין לנו רשות חלשה שאנחנו גובלים בה, רשות חלשה אין לנו, רכסים, מחפשים המון, מחפשים המון דרכים כדי לסייע לרכסים כי הם באים ואומרים האיזון הוא לא נכון. מועצה מקומית חוף תמר חולשת על מיליארדים, כאשר גודל האוכלוסייה שלה אולי 5 אלפים איש. כאשר לידה נמצא דימונה, ירוחם, שיש להן פי שלוש או פי ארבע תושבים, וההכנסות שלהם מהארנונה לא מהוות אפילו 10 אחוז מאשר מועצה אזורית חוף תמר והמדינה באה ואומרת רגע, בואו נעשה דבר חדש.

מר משיח עמר: זה כבר בוצע.

מר אברהם בינמו: רגע, עוד לא בוצע עד הסוף.

מר משיח עמר: לא, הכסף כבר הגיע.

מר אברהם בינמו: הגיע? ברוך השם. ברוך השם, עשו מהלך. עכשיו מצד שני תראה, קח רשות כמו נשר שלפני 25 שנה ו-30 שנה ו-40 שנה הייתה אולי במצב סוציו אקונומי 3 כרשות. נעשו כאן מהלכים טובים שעשה אותם ראש העיר הקודם, במהלך של שנים, והביא סיטואציה שנשר הגיעה לרמה סוציו אקונומי 7, אלא מה היא, שבתוך הרמה הסוציו אקונומית 7 יש לך שכונות שהן ברמה סוציו אקונומית 2. עכשיו בא דן תיכון, אפילו להפתעתי, בא ואמר רגע, בוא נעשה, נחלק את נשר לסיווגים. ראש העיר הקודם לא הסכים לזה. אני רוצה להגיד לך גם אני לא מסכים כל כך עם זה. אבל הוא בא ואומר אדרבא, מי שחי ברווחה, וחי באזור מסוים שהוא נחשב למצב סוציו אקונומי גבוה, ישלם יותר ממי שחי נניח במצב של סוציו אקונומי נמוך. אני אומר אין דינה של בית בודד כדינו של בית בתוך שיכון. אין. זה לא דומה. אבל בסופו של דבר מי שצריך לבוא ולקבל החלטה מה תהייה שיטת המדידה במדינת ישראל, מה יהיה גובה הארנונה, עכשיו אני רק רוצה להתקדם בכל זאת להישאר איתך בהשוואה, שההשוואה מתייחסת רק ל-2013. אני אתן לך

חמש רשויות, ירושלים, חיפה, קריית מוצקין, קריית ביאליק וקריית ים. הכול מתייחס ל-2013. התעריף הממוצע למטר מרובע, אצלנו זה 80 מטר, עד 80 מטר היום אתה משלם 33.42, מעל 80 מטר אתה משלם 35, אתה לוקח את הממוצע זה יוצא נניח 34 נכון להיום. אני מדבר על 2013. בירושלים היה 68.56 שזה תעריף מאוד גבוה, אבל עדיין ירושלים במצב הסוציו אקונומי כמעט הכי נמוך. המלחמה הכי גדולה שמוביל היום ניר ברקת ראש עיריית ירושלים, הוא אומר לא, תשנו את כל שיטת החישוב, שהרשויות האחרות יעבירו לי כסף. בחיפה לשנת 2013 זה היה 58 שקלים. בקריית מוצקין 47 שקלים,

מר רועי לוי: אתה מדבר על התעריף.

מר אברהם בינמו: כן. תעריף ממוצע. אני מדבר כרגע על התעריף, כן. אני לא מדבר על השיטה.

מר רועי לוי: לא, והוא ההצעה שלו זה על שיטת החישוב.

מר אברהם בינמו: כן, אני אגיע גם לזה. אמרתי אני עוד לא מביע את העמדה שלי. אני בכל זאת רוצה לסבר את אוזנם של האנשים גם בתהליכים שמתרחשים שבאים לפתחנו. עכשיו, כשאני אומר שהם באים לפתחנו, זה אומר שאנחנו נצטרך להיערך. זאת אומרת אם יבוא מחר משרד הפנים ויחליט מהיום למחר, הרשויות לא יחזיקו מעמד, הרבה רשויות במדינת ישראל. לכן צריכים לבנות איזשהו תהליך שלוקח שנתיים שלוש כדי שאתה תבוא ותיערך, אתה מסכים? כן. עכשיו, קריית ים 42.59 שקל. אני מדבר איתך על התעריף הממוצע, כשאנחנו היינו אז 29 ₪. אנחנו נמצאים בסיטואציה שאתה אפילו לא יכול לרדת, גם אם אתה רוצה אתה לא יכול לרדת בתעריף.

מר משיח עמר: מאמינים.

מר אברהם בינמו: אנחנו מאמינים. עכשיו, אני זוכר שישבנו בישיבת הנהלה, אנחנו חשבנו שנכון לבצע היטל שמירה. בא משיח ואתה היית נוכח בישיבה הזאת ואמר רבותי, זה תוספת לארנונה. תקרא לזה מס כזה או אחר, זה תוספת לארנונה. דרך אגב, הארנונה היא המס היחידי שאתה לא יכול לסמן אותו

במדויק. אתה לא יכול לסמן אותו. זה לא התקן מים, זה לא התקן ביוב, זה מס מוניציפלי בלתי מובן שלא בכל העולם נוהגים ככה. אז גם היום בקריית ים התעריף שלהם עדיין יורת גבוה למעלה מ-50 אחוז מהעיר נשר. עכשיו, אנחנו, עכשיו תראו, למעשה הקריטריונים העיקריים לקביעת גובה הארנונה הם נובעים משטח הנכס, מסוג השימוש בו, ויש קריטריונים נוספים כמו המיקום ומצבו הכלכלי של התושב והסיווגים שאמר דן תיכון בחיפה, נדמה לי יש שישה כאלה או חמישה.

מר דן תיכון: מצבו הכלכלי לא נכלל.

מר אברהם בינמו: מצבו הכלכלי נכלל בגלל מקום מגוריו. אם הוא גר בכרמל, קבעו כבר מה מצבו הכלכלי לעומת זה שגר במחנה דוד. קבעו, קבעו מי שגר על רכס הכרמל כנראה,

מר דן תיכון: חלוקה לאזורים.

מר אברהם בינמו: נכון, חלוקה לאזורים, אבל האזור הזה בא ומצביע על מצב כלכלי. בזמן מסוים ב-1993 יכול להיות שהיית יושב ראש הכנסת, אני לא, כשהיית בכנסת, התקבל חוק שהרשויות בכלל לא יכולות לשנות את הנושא הזה. יש את חוק ההסדרים במשק, נפעל על פיו. עדיין למרות שזה חוק, מחייבים אותך להביא את זה לאישור מועצת העיר. אמרתי לו בוא לא נדון בזה, אם זה חוק, למה אתה מבקש ממני לדון? עדיין הם מבקשים ממך לדון בזה ולאשר את זה. הרשות היחידה שבמשך 27 שנים ואני אומר את זה לזכותו של ראש העיר הקודם, אני הייתי חבר מועצה, הרשות היחידה במדינת ישראל שלא ביקשה ולו פעם אחת להעלות את תעריף הארנונה זאת העיר נשר, וזה נקודת זכות מאוד גדולה. לא ביקשה להעלות.

מר דן תיכון: צריך להגיד לו שיבוא לכאן.

מר אברהם בינמו: לדוד? מגיע.

מר דן תיכון: עם השבח כעת,

מר אברהם בינמו: מגיע לו. בוודאי. בוודאי שמגיע לו. במשך 27 שנים כאשר רשות שנמצאת לידינו, כמעט כל שנה מבקשת מעבר לחוק ההסדרים ולעליית המדד, מבקשת

להעלות בעוד 3 אחוז, 4 אחוז ואז פתאום במהלך של 10 השנים האחרונות, היה גידול כמעט של 30 אחוז ברשויות שלידנו. השנה לא אישרו להרבה רשויות, גם בגלל שינוי השלטון, גם בגלל שמשרד הפנים ... , אפשר להעלות את הארנונה ל-3 אחוזים נוספים, לא אישרו לה. טוב, דבר אחד שאני גם רוצה להסביר. יש עדיין בכל זאת במדינת ישראל ארבע שיטות חיוב. יש ברוטו/ברוטו שבא ואומר מה הטכסית, זה הטכסית, כל הטכסית הזאת, מודד אותה, לרבות קירות חיצוניים וחלק יחסי בשטחים המשותפים. יש נטו/נטו שזה שונה מנטו, שהשטח הנמדד בהתאם לשטח הפנימי, ללא קירות פנימיים וחיצוניים וללא שטחים משותפים. בואו נצא מנקודת הנחה שנגיח מחר, אנחנו הולכים לתהליך הזה מחר, עדיין אנחנו צריכים לשאול את עצמנו שתי שאלות. א' איזה עלות תהייה במדידה הזאת, הרי אנחנו נצטרך לבצע מדידה. אני מעריך של 2 מיליון שקל העלות של המדידה. בסדר.

מר משיח עמר: כמה שולם עד עכשיו עבור המדידה?

מר אברהם בינמו: שנייה.

מר משיח עמר: לא, כמה שולם עד עכשיו?

מר אברהם בינמו: תיכף יגיד לנו,

מר מיכה זנו: המדידות שבוצעו ברוטו/ברוטו ולא,

מר משיח עמר: כמה עלה המדידות, המדידות שבוצעו, בוצעו בכלל מבחוץ. אפילו לא נכנסו לבתים. הלכו על בסיס ... , עזוב, זה שיטה פסולה.

מר אברהם בינמו: אבל אני מסכים איתך. אני מסכים איתך.

מר משיח עמר: אני רוצה להגיד הערה. אני רוצה להעיר הערה.

מר אברהם בינמו: אני אמרתי קודם כל אני מסבר את האוזן לפני שאני אגיד את העמדה שלי.

מר משיח עמר: הערה, הערה, א' לקחת בחשבון שבפנייתי גם ליחיאל וגם לראש העיר ביקשתי להפסיק את המדידות ואכן היום אין מדידות בעיר. קודם כל שיהיה

ברור. יש הפסקה, נכון או לא?

דובר: לא נכון, מדדו לא מזמן.

מר אברהם בינמו : אתה מודע לזה?

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אתה מודע לזה שלא מודדים?

מר יחיאל אדרי : אין מדידות.

מר משיח עמר : אין מדידות.

מר ישי איבגי : אתה יודע על דבר כזה?

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : לא הבנתי, לא הבנתי. סליחה רק רגע, מה אמרת?

מר אברהם בינמו : רק באזורים מסחריים.

מר מיכה זנו : אזורים מסחריים.

מר משיח עמר : לא הבנתי, עוד פעם.

מר מיכה זנו : באזור מסחרי,

מר משיח עמר : באזורים מסחריים?

מר מיכה זנו : כל אזור מסחר,

מר משיח עמר : זה מה שאמרת, מסחר, שיבורך, תעשה, אין בעיה. אני מדבר על משקי בית

ואני מודיע פה, אני קיבלתי הבטחה גם של ראש העיר וגם של ממלא מקום

ראש העיר, ובידיעתך כממונה על הארנונה שלא מודדים במשקי בית. אמת

או לא?

מר אברהם בינמו : רגע, אבל אני רוצה לשאול שאלה.

מר משיח עמר : לא, הוא לא עונה לי.

מר אברהם בינמו : אני אענה לך.

מר זאב שפיגלר : סליחה, או שזה חוסר ידיעה שלו אבל תשקול לפני שאתה עונה, כי אני

יודע שהיו מדידות.

מר משיח עמר : אני רוצה לדעת.

מר זאב שפיגלר : המשיכו לבצע.

מר משיח עמר : אני רוצה לדעת. מה?

מר זאב שפיגלר : אז תשקול.

מר אברהם בינמו: שנייה, שנייה, ההנחיה שלי היא לבצע מדידות רק באזורים המסחריים.
אזורים מסחריים יכולים להיות בגבעת נשר,

מר משיח עמר: אין בעיה.

מר אברהם בינמו: וברמות יצחק,

מר משיח עמר: אין בעיה.

מר אברהם בינמו: עכשיו, כרגע הופסקה המדידה עד שתקבל החלטה, כי אתה רוצה,

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: למה מחייבים רק 10 אחוז מהאנשים שכן מדדו להם?

מר אברהם בינמו: שנייה, רגע, תן לי להשלים את המשפט. מאחר ואנחנו חייבים להיות שוויוניים, אנחנו חייבים להיות שוויוניים, או שאתה עושה מאה אחוז או

שאתה לא עושה כלום.

מר זאב שפיגלר: אמת.

מר משיח עמר: כי חובה, חובת משרד הפנים להטיל עליך למדוד. במשך 25 שנה,

מר אברהם בינמו: בסדר.

מר משיח עמר: דקה, במשך 25 שנה נתנו מדידות מדגמיות למשרד הפנים וזה פטר אותם

מאותה חובה למדוד 100 אחוז. אף אחד לא מחייב אותך למדוד 100 אחוז.

מי מחייב אותך למדוד 100 אחוז? אף אחד. אם אתה עושה מדידה, מדידה

מדגמית,

דובר: הקופה, הקופה,

מר משיח עמר: שנייה, דקה רגע, רק שנייה,

דובר: חסר כסף.

מר משיח עמר: אני לא אלך להוציא 2 מיליון שקל על מדידות, בשום אופן.

מר אברהם בינמו: מסכים איתך.

מר משיח עמר: בשום אופן.

מר ישי איבגי: .. את כל האנשים שמדדו להם בגבעת נשר והכול ואמרנו לראש העיר תמדוד

את כולם ואם אתה רוצה למדוד תחליט על תהליך. מה שקרה בינתיים, מי

שנמדד, אנשים קיבלו 5 אלפים ו-7 אלפים,

מר משיח עמר : תקשיב, יושב פה היועץ המשפטי,

מר ישי איבגי : ובסוף החליטו להפסיק בלי מועצת העיר.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : תראה, אני יודע דבר אחד. אנחנו בזמנו המלצנו עליך להיות שופט בבית המשפט.

מר אברהם בינמו : נכון.

מר משיח עמר : ואתה לא התקבלת להיות שופט בגלל שאתה צוחק כל הזמן. זאת הייתה הסיבה שהוועדה אמרה, איך הוא יכול להטיל גזר דין מוות בחיך. אז תשמע, אני אומר לך באמת בעניין הזה אני לא רוצה .., יש פה הצעת החלטה, יש פה הממונה על הארנונה, אנחנו פונים אליך. אם ראש העיר חושב אחרת שיגיד.

מר אברהם בינמו : לא, אמרתי שאנחנו, אני אמרתי שאני מסכים איתכם. רבותיי, אנחנו בדרך להצבעה, מה הצעת ההחלטה?

(מדברים יחד)

גב' נעמי כספי : אני רוצה להגיד שזאת פעם ראשונה מזה הרבה מאוד ישיבות שהיה דיון, מר אברהם בינמו : ענייני.

גב' נעמי כספי : מאוד ענייני ומאוד מכון. משיח, אני לא יכולה שלא להודות שאתה הובלת את הישיבה הזו בצורה מאוד מכובדת כדי שהיא תתרכז רק בנושאים שבאמת מעניינים כמעט את כל האנשים שיושבים פה, זה טובת העיר והתושבים שלה ותודה,

מר משיח עמר : תודה לך על הדברים.

גב' נעמי כספי : בנוסף אני מסכימה לגמרי עם ההצעה שאתה מעלה. אני קשה לי עם הרעיון של הדיפרנציאציה של דן, בהשקפת העולם שלי אני דוגלת בהשקפת עולם שוויונית, ולכן אני חושבת שההצעה כמו שהעלה,

מר אברהם בינמו : תיכף תשמעי את ההצעה, אני אעלה את ההצעה.

גב' נעמי כספי : כן, וכפי שתועלה על ידי ראש העיר, אני אגב גם מסכימה לדברים שהעלית משיח. אני חושבת שזה נכון וצודק.

מר דן תיכון : אני לא הבנתי. מה את מציעה?

גב' נעמי כספי: אני מציעה לקבל את ההצעה שהעלה,

מר דן תיכון: של משיח?

גב' נעמי כספי: של משיח.

מר משיח עמר: כל מה שמשיח מציע זה בשם כל חברי מועצת העיר. זה לא שלי הפעם.

מר אברהם בינמו: אז אני מבקש להעלות את ההצעה בצורה מסודרת, שתהייה הצעה

מקובלת על כל סיעות הבית. עיריית נשר מבקשת ממשד הפנים וממשרד

האוצר לקבל אישור מיוחד לשינוי שיטת, זה מה שביקשתם, לשינוי שיטת

המדידה בעיר נשר.

מר זאב שפיגלר: לא, אנחנו לא מבקשים להגיש בקשה,

מר אברהם בינמו: אלא?

מר זאב שפיגלר: למשרד הפנים לשינוי.

מר אברהם בינמו: אנחנו מבקשים להחליט על שינוי שיטת המדידה.

מר זאב שפיגלר: מה שבין משרד הפנים,

מר אברהם בינמו: רגע, אמרתי לך אני .., אמרתי לך, את העמדה שלי עוד לא שמעת. אני

תומך בהצעה שהיא לטובת התושבים. שלא תהיינה אי הבנות, כן? אנחנו רק

נצטרך להתמודד עם ההיבטים האלה מול משרד הפנים, אז אנחנו סוברנים

להחליט לקבל החלטה ונקבל את החלטה, ואם החלטה באה ואומרת

שאנחנו מבקשים לשנות את שינוי שיטת המדידה לנטו/נטו, אז אנחנו נעלה

את זה להצבעה, נעביר את זה למשרד הפנים. הרי אתה לא יכול לעשות

משהו אחר. לכן אני מבקש לאשר את ההצבעה הזאת,

מר משיח עמר: מה נוסח ההצעה?

מר אברהם בינמו: אמרתי, לשנות,

מר רועי לוי: לא לשנות, להחזיר.

מר משיח עמר: הנוסח,

מר אברהם בינמו: לא להחזיר.

מר רועי לוי: 27 שנים.

מר זאב שפיגלר: אבי, אבי, ההצעה שאנחנו הגשנו פה, הצעת החלטה אומרת שינוי שיטת

חישוב נטו/נטו לפי הנמדד שטח נכס,

מר ישי איבגי : משיח תיקן את המילה.

מר משיח עמר : להחזיר.

מר זאב שפיגלר : או קיי, להחזיר את שיטת,

מר משיח עמר : שיטת חישוב כפי שהייתה בעבר לנטו/נטו, זה הכול.

מר זאב שפיגלר : ללא שטחים משותפים, ללא קירות פנימיים וקירות חיצוניים. שינוי

החישוב או החזרת החישוב הכולל של הנכס והחרגת שטחים שאינם מיועדים

למגורים על פי חוק. כלומר כל השטחים שלא מיועדים על פי חוק יוחזרו

חזרה.

מר אברהם בינמו : בוא תקריא את זה בצורה מסודרת כדי שנעלה את זה להצבעה. תקריא

את זה בצורה מסודרת.

מר משיח עמר : עזוב את הנושא שלך. תנסח אתה, תעלה הצעה מקובלת על דעת כולם,

ניסוח מקובל.

מר אברהם בינמו : זהו.

מר משיח עמר : להחזיר את המצב לקדמותו זה העניין העיקרי וכמובן, אני אומר עוד פעם,

כמובן שאם משרד הפנים או איזה רשות ממשלתית או אני יודע מה מבחינה

משפטית זה לא מאפשר לנו לקבל את ההחלטה, אז נפעל אך ורק על פי

החוק, בוודאי.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אבל מה שחשוב בדבר הזה, שנייה, אבל מה שחשוב בדבר הזה כדי שתהייה

גושפנקא במשרד הפנים ובכלל, שזה יהיה הצבעה פה אחד. לא רוב חברי

המועצה.

מר משיח עמר : אני אגיד לך. משרד הפנים במקרים האלה של גבייה הוא אומר לך בשתי

מילים, יש לך כסף? מה אתה בא אלי, תפעל לפי חוכמתך, תפעל לפי חוכמתך.

אנחנו עירייה איתנה, אנחנו לא מבקשים לא מענקי איזון ואנחנו לא

מבקשים ממשרד הפנים שום דבר, אז הוא אומר לך אדוני, אם יש לך

אפשרות לפעול בכזאת רווחה כלפי התושבים שלך, בבקשה תפעל.

גב' נעמי כספי: או קיי.

מר זאב שפיגלר: זה החזרה. זה גם משנה את הסטטוס.

מר משיח עמר: אני מבקש שההצעה תהייה ברוח של,

מר אברהם בינמו: הארנונה תחושב, אני אקריא את ההצעה, מועצת העיר מבקשת לקבוע לחזור לשיטת מדידה נטו/נטו ללא שטחים משותפים. בסדר, מתאים.

גב' נעמי כספי: או קיי.

מר אברהם בינמו: מי בעד?

מר זאב שפיגלר: רגע, רגע, סליחה, יש לכם ... גם.

מר משיח עמר: מי בעד הצעת ראש העיר?

מר זאב שפיגלר: סליחה, סליחה, זה לא ההצעה שאנחנו העלינו.

מר משיח עמר: אז מה,

מר זאב שפיגלר: זה חצי. יש את החצי השני שמדבר על כל השטחים שלא משמשים למגורים. הנטו/נטו לא נגבה בעבר.

מר משיח עמר: אבל זה מה ש,

מר זאב שפיגלר: לא, אבל אתה מדבר על נטו/נטו, אני מדבר קומת עמודים, אני מדבר על עליית גג.

גב' נעמי כספי: אז אמרנו.

מר אברהם בינמו: אם הוא לא משתמש למגורים, לא יגבו את הכסף.

מר זאב שפיגלר: אז אין בעיה.

מר אברהם בינמו: כן.

מר זאב שפיגלר: כל שטח שלא משמש למגורים.

גב' נעמי כספי: בדיוק, בדיוק.

מר משיח עמר: כל שטח שלא משמש למגורים

מר אברהם בינמו: כל ההתייחסות בהצעת ההחלטה מדברת על מבני מגורים בלבד.

מר זאב שפיגלר: או קיי.

מר אברהם בינמו: בואו קודם כל, זה הולך להצעה נטו/נטו, אנחנו באמת, אנחנו סתם,

גב' נעמי כספי: מי בעד?

מר אברהם בינמו : מי בעד הצעת ראש העיר?

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : זה כולם, פה אחד. כל הנוכחים.

מר אברהם בינמו : ההצבעה,

גב' נעמי כספי : שיקריאו שמות.

מר דן תיכון : תרשמי את השמות.

מר ישי איבגי : אני רק רוצה תיקון קטן.

מר אברהם בינמו : ההצעה התקבלה ברוב של 12,

מר ישי איבגי : רגע, אני רוצה תיקון לפרוטוקול. זה הצעה של שפיגלר, שלא תיקח משהו

שלא הבאת בעצמך. כולנו הצבענו בעד, שפיגלר העלה.

מר אברהם בינמו : ההצעה של מועצת העיר,

מר ישי איבגי : יפה.

מר אברהם בינמו : התקבלה ברוב של 12, ללא מתנגדים וללא נמנעים.

מר ישי איבגי : מצוין.

מר אברהם בינמו : אני יש לי,

מר דן תיכון : בתמיכת ראש העיר.

מר אברהם בינמו : סליחה?

מר דן תיכון : בתמיכת ראש העיר.

מר אברהם בינמו : בתמיכת ראש העיר.

מר דן תיכון : אני שמח שאתה אומר את זה.

מר אברהם בינמו : לי יש בקשה, בקשה אישית. אני מבקש בגלל סיבה אישית לא להמשיך

את הדיון בסדר היום ולדחות את הנושאים. יש לי עניין אישי.

מר דן תיכון : זה מה ששיערנו שזה מה שיקרה.

מר אברהם בינמו : אתה לא צריך לשער. אתה מספיק נבון. אני מבקש, יש נושאים שאני

צריך לענות עליהם, יש דברים שאני צריך להוסיף עליהם. אני מבקש

בהסכמה שלכם לסיים את הישיבה.

מר דן תיכון : הישיבה נדחית לשבוע הבא?

- מר אברהם בינמו : נדחה אותה לשבוע הבא, כן, כן.
- מר ישי איבגי : בשום מצב.
- מר אברהם בינמו : למה בשום מצב?
- מר ישי איבגי : תגמור את הישיבה שלא מן המניין,
- מר אברהם בינמו : סליחה,
- מר ישי איבגי : תצביע עליה כמו שהיא עכשיו,
- מר אברהם בינמו : סליחה,
- מר ישי איבגי : ואחר כך תעשה מה שאתה רוצה.
- מר אברהם בינמו : מה אתה אומר?
- מר ישי איבגי : תצביע על הישיבה שלא מן המניין עכשיו אחד-אחד בלי לדבר ואחר כך תעשה מה שאתה רוצה.
- מר אברהם בינמו : אני ביקשתי בקשה אישית.
- מר ישי איבגי : בסדר.
- מר אברהם בינמו : אתה יכול לא להסכים.
- מר ישי איבגי : יפה.
- מר אברהם בינמו : מאחר ואני רוצה להוביל את הדיונים האלה, הדיונים האלה הם משמעותיים.
- מר ישי איבגי : גם עבורנו.
- מר אברהם בינמו : שנייה, תן לי לסיים.
- מר ישי איבגי : אז עכשיו.
- מר אברהם בינמו : הדיונים האלה משמעותיים, כולנו היינו כאן בתקופת החגים, לא היינו יכולים להיערך, יש כאן שאלות כבדות משקל, יש כאן נושאים חשובים שאתם העליתם, שאנחנו העלינו, כולל נושא של הוועדה לתכנון ובנייה, כולל הנושא של יועצים, כולל הנושא של, אבל הנושא המרכזי שלשמו התכנסנו, לכן הבקשה היא,
- מר דן תיכון : שמת לב שלא התכנסנו שלושה וחצי חודשים?
- מר אברהם בינמו : כן, שמת לב.

מר דן תיכון : מחודש יולי.

מר אברהם בינמו : שמת לי. שמת לי. לכן אני מבקש ברשותכם לקבל את הסמכתכם, את הסכמת כל חברי הבית לאשר לדחות את המשך הישיבה והודעה תבוא על כך לסדר היום.

מר רועי לוי : אני חושב שיש ממלא מקום.

מר אברהם בינמו : אני מבקש, אני מבקש,

(מדברים יחד)

מר אברהם בינמו : אני לא זוכר, אני לא זוכר שפניתי אליך, אני לא זוכר,

מר רועי לוי : כשאני לא יכולתי להשתתף, אף אחד לא דחה ישיבות.

מר אברהם בינמו : סליחה, סליחה, כשאתה ביקשת לשנות דברים אנחנו שינינו, ביקשת לשנות מועדים - שינינו,

מר רועי לוי : מעולם לא.

מר אברהם בינמו : ביקשת לשלוח שליחים - שלחנו.

מר רועי לוי : מעולם לא.

מר אברהם בינמו : אתה יכול לא להסכים, זכותך הלגיטימית.

מר רועי לוי : יש ממלא מקום.

מר ישי איבגי : אני מקצר אותו. שייתן לנו שתי דקות להצעות שלנו, רק של הישיבה שלא מן המניין.

מר רועי לוי : יש לו ממלא מקום.

מר ישי איבגי : שידחה את הישיבה שלו. אין לי בעיה. את הישיבה שלנו שיקריא אותה כמו שהיא, תצביע עליה נגד ולהתראות. כמו שהיו רגילים. 25 שנה רגילים, נכון? ככה הוא טוען.

מר אברהם בינמו : אני חושב שזו, שנייה, אני חושב שזו הישיבה הראשונה מהיום שהתכנסנו, הישיבה הראשונה מהיום שהתכנסנו שאני מבקש בקשה שכזאת. לא זכור לי שהייתה פנייה כזאת אליכם ואני מניח שבקדנציה זה קורה פעם או פעמיים.

מר יחיאל אדרי : בכלל אני חושב שאפשר לכבד את בקשת ראש העיר. אם לא,

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אם לא אז לא אבל יש דברים שהוא רוצה להעלות כיוון שזה ישיבה שלא

מין המניין.

מר רועי לוי : יש ממלא מקום.

מר יחיאל אדרי : כן.

מר ישי איבגי : אתה יודע למלא מקום בכל העיר ולעשות ולהיות ראש העיר בעיר.

גב' נעמי כספי : ישי זה לא יפה.

מר ישי איבגי : אז אני אומר לך,

מר יחיאל אדרי : זה לא מכובד.

מר ישי איבגי : יחיאל תכבד אותנו,

מר יחיאל אדרי : תכבד אותי.

מר ישי איבגי : חיכינו שבוע לישיבה הזאת, אם ראש העיר רוצה לצאת, אם הוא ירצה לחזור

אנחנו נחכה לו.

מר יחיאל אדרי : אתם לא רוצים, בואו נעשה הצבעה.

גב' נעמי כספי : זה לא יפה.

מר ישי איבגי : אין בעיה.

מר משיח עמר : אני לא בעד. אני אומר עוד פעם.

מר ישי איבגי : תעשה הצבעה.

מר משיח עמר : באותו רוח שבאותם, ברוח הדברים שהתחלנו את הישיבה, שאתה מבקש

ברמה האישית, יש לו בעיה אישית והוא מבקש להפסיק את הישיבה

ולהעביר אותה למועד אחר, אני חושב שצריך להתייחס לזה בכבוד ואני לא

רואה בזה שום דבר פסול. זה יכול להיות אצלו, זה יכול להיות אצלי וזה יכול

להיות אצל כל אחד. כך שאני לא בעד, אני אומר מראש, אני לא בעד לסגור

את הישיבה ואני לא בעד להעביר אותה. אני גם לא יכול להתנגד לבקשתך

מבחינה אישית. תפעלו לפי הבנתכם. זה מה שיש לי להגיד. אני מתייחס

לעניין ברמה אישית. ישי, בוא שנייה, בוא רגע.

מר ישי איבגי : אתה רוצה, נצא החוצה.

מר משיח עמר: לא צריך לצאת. זה לא סוד מדינה.

גב' נעמי כספי: יש כאן עניין כזה, פשוט עניין אנושי.

מר רועי לוי: יש ממלא מקום.

מר ישי איבגי: לכן זה הסיבה בדיוק שבגינה ממנים ממלא מקום.

גב' נעמי כספי: .. ראש העיר.

(מדברים יחד)

גב' נעמי כספי: הוא בעצמו רוצה. אני חושבת שלא צריך להיות ...

מר משיח עמר: אני אמרתי את דעתי. אמרתי את דעתי. ברמה האנושית אני חייב להיות

רגיש. אני שמעתי את הבעיה, אני יודע שיש פה בעיה אמיתית אישית. אני

מבקש להתייחס לזה באמת במלוא האנושיות שבנו ולהתייחס לזה, אני

אמרתי שאני לא בעד, ברור לגמרי, אבל אני לא יכול להתנגד כי אני שמעתי

את הבעיה ואני לא יכול להתנגד לבקשה של ראש העיר, כשמדובר בעניין

אנושי גרידא.

מר ישי איבגי: או קיי, ההצעה שלי ששמונה חברי מועצה חתמו על ישיבה שלא מן המניין,

סביר להניח שהם הולכים להצביע בעד מה שהם חתמו.

מר משיח עמר: כן.

מר ישי איבגי: שיקריא את זה, לא נצטרך לדון על זה.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: שיקריא את זה, נצביע בעד/נגד, נעשה עוד דיון במועצה, אני מבטיח לו מתי

שהוא רוצה, גם אם הוא רוצה מחר, נעשה דיון במועצה על כל הנושאים אבל

את ההצבעה אני מבקש.

מר יחיאל אדרי: אבל מה הלחץ?

מר ישי איבגי: אני רוצה את ההצבעה, מה איכפת לך.

מר יחיאל אדרי: או קיי.

מר ישי איבגי: מותר לי לבקש, אני חבר מועצה בדיוק כמוך. מותר לי לבקש, נכון?

גב' נעמי כספי: אתה יודע ישי, לפעמים ... שאתה מעלה,

מר אברהם בינמו: תנו לי לפחות לעשות טלפונים.

גב' נעמי כספי : אבל האופן שאתה מעלה אותם,
מר ישי איבגי : אני לא, חיכיתי לישיבה הזאת שלושה וחצי חודשים. יש לי אחריות ציבורית.
אני עונה עכשיו בשם הציבור שלי.

גב' נעמי כספי : בסדר.
מר ישי איבגי : ראש העיר הולך, אני מכבד אותו, אני מוכן להסיע אותו גם. אני מוכן להסיע
אותו. יש פה ישיבה, שירימו את האצבע, אני מוכן להסיע אותו. אני מוכן
לקחת אותו. יש פה הצבעה.

מר זאב שפיגלר : נעמי, נעמי,
מר ישי איבגי : לאן שהוא רוצה עכשיו, אני מוכן לקחת אותו.
גב' נעמי כספי : לא יפה.
מר זאב שפיגלר : סליחה, אני מתחשב בכל אחד. אני רוצה להגיד לך שבאמת אדם בצרתו
צריכים לעזור לכל אחד ואחד.

גב' נעמי כספי : אני חושבת שזה לא .. ממה שקורה פה.
מר זאב שפיגלר : לא, לא.
גב' נעמי כספי : יש בן אדם שנמצא בצרה,
מר ישי איבגי : אני מאמין לו.
גב' נעמי כספי : ...

מר ישי איבגי : אני מאמין לו.
גב' נעמי כספי : את הדבר,
מר ישי איבגי : ארבע דקות את יכולה לתת לי?
מר רועי לוי : יש לו ממלא מקום.
מר יחיאל אדרי : זה לא חמש דקות. זה דברים רציניים.

מר ישי איבגי : בוא נעשה דיון. אני רוצה מחר דיון. אתה יכול לעשות לי מחר דיון?
מר זאב שפיגלר : לכן,
מר ישי איבגי : מחר דיון. אתה יכול לעשות לי שיהיה מחר דיון?
מר יחיאל אדרי : לא יודע.
מר רועי לוי : יש ממלא מקום.

מר ישי איבגי: בוא תעשה לי מחר דיון, בוא נצביע על זה, אני רוצה לשמוע אותך שלוש שעות. אני אשים פה גם מזרון אם צריך לישון פה, אני רוצה לשמוע אותך.

זהו.

גב' נעמי כספי: או קיי. אתה צריך קצת לבוא איתי לעבודה,

מר ישי איבגי: הלוואי.

גב' נעמי כספי: קצת.

מר ישי איבגי: תיקחי אותי, אני רוצה קצת שינוי אווירה.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: אני כבר אומר לך, אני, אין בעיה, אני לא אהיה כאן, אבל אני חושב, קחו אותי, אני מסתכל על עצמי. אני לצורך העניין מגיע מירושלים. ההצעה הראשונה על סדר היום היא הצעה שאני באתי והעליתי אותה. אני השכלתי, באתי הרמתי טלפון, אמרתי רבותיי אני תקוע בפקק, אני מאחר אבל יש אחרים. בואו תעלו את זה, לא הגעתי בזמן, משיח לקח את זה והעלה את זה. כלומר אני לא מבקש שכולם בגלל שאני מאחר ימתינו ויחכו. אפשר לעבוד גם בצורה אחרת.

מר יחיאל אדרי: המתנו.

מר זאב שפיגלר: עכשיו, אני מבין שהעניין שלי הוא אכן גם .. מצב,

מר ישי איבגי: למה הוא לא חיכה 37 דקות ששפיגלר אמר? מה קרה? היום, היום לקראת הישיבה, הייתה לך 37 דקות שחבר מועצה מכובד,

מר יחיאל אדרי: ביקש.

מר ישי איבגי: ביקש.

מר יחיאל אדרי: ביקש.

מר ישי איבגי: למה הוא לא חיכה?

מר יחיאל אדרי: ביקש, חיכינו. חיכינו שאתה תבוא חצי שעה.

מר זאב שפיגלר: כשמישהו בחו"ל משנים ישיבה, כשמישהו זה משנים את הישיבה.

מר משיח עמר: ישי אני דיברתי, שפיגלר ושפיגלר כתב לי, אתה רוצה שאני אראה לך? אני מבקש להתחיל את הישיבה.

מר ישי איבגי : אין לי בעיה. זה אומר שיש לו פה אחריות ציבורית.

(מדברים יחד)

מר יחיאל אדרי : אבל מתי? מתי? אחרי חצי שעה. אחרי חצי שעה. אחרי חצי שעה.

מר ישי איבגי : יחיאל, אני בא מחר, מבטל הכול, כל התוכניות שיש לי, אני בא לשמוע אותך.

את ההצעה שלי אני מבקש, השקעתני.

מר יחיאל אדרי : אבל מה קרה, מת העולם? אנחנו סוגרים את העירייה מחר בבוקר?

מר ישי איבגי : אני כאן לטובת הציבור.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אני רוצה דיון על כל סעיף. זה לא תבוא, זה לא מכולת. אתה ראית סעיף

אחד לקח שעתיים, יש להם 14 סעיפים, לנו יש 13, ביחד 27 סעיפים, כפול

שעתיים, 54 שעות, תנסי לחשוב מתי כבר יהיה בכלל הזמן לעבוד. 54 שעות

רק דיונים במליאה על הנושאים שעומדים כרגע על סדר היום בפני מליאת

מועצת העיר. 54 שעות. כן בבקשה.

(מדברים יחד)

מר משיח עמר : אני מבחינתי אין לי בעיה.

מר אברהם בינמו : אני מבקש ברשותכם לנעול את הישיבה. אני מקווה שדן תיכון יכבד

אותי, שחברי סיעת הליכוד יכבדו אותי, שחברי יש עתיד יכבדו אותי, לחברי

במועצת העיר מהסיעה שלי שיכבדו אותי. זו הבקשה. במידה ויסקימו חברי

הבית ננעל את הישיבה. אני מתנהג כמו קודמי, זו הבקשה, יש לכם מספיק

זמן להתעסק עם הנושאים האלה, גם לנו יש מספיק זמן. זהו, זאת פנייתי.

מר רועי לוי : רק הערה לפני שאתה מעלה את זה להצבעה, אני רציתי להגיד שאין כאן, אני

באופן אישי ואני מאמין שגם החברים שלי מכבדים אותך מאוד ... אבל

להפוך את דיוני מועצת העיר לעניין למשהו אישי ולא משהו ציבורי, זה קצת

אני חושב סותר ולי היו מספיק,

מר אברהם בינמו : אני 25 שנה, 25 שנה אני חבר מועצת העיר, כשראש העיר פנה אלינו לא

אמרתי לו זה עניין אישי.

מר רועי לוי : אבי?

מר אברהם בינמו: מאחר ואני מוביל את העיר הזאת, אני צריך לדון בנושאים האלה. הם נושאים כבדי משקל שיש לי מה להגיד עליהם. יש לי מה להגיד עליהם.

מר רועי לוי: כולל ישיבות של תקציב.

מר אברהם בינמו: כן.

מר רועי לוי: ואז אתה אומר היה תקדימים לעניין הזה,

מר אברהם בינמו: נכון.

מר רועי לוי: זה, בנוסף לזה אני רוצה להגיד שאני מעולם לא נדחתה ישיבה בגלל שאני יכולתי להגיע או לא יכולתי להגיע לישיבת מועצה ואף אחד כאן ..., כשאביגיל קובעת ישיבה אנחנו כולנו בסופו של דבר מתייצבים ומתיישרים לפי השעות, כמובן שעל פי פקודת העיריות כולנו מתיישרים גם כשלא תמיד זה נוח לכולנו להגיע לישיבות, וכפי שאנחנו כל אחד שם את דבריו בצד, אם זה אנשים שעזבו את מקום העבודה, אם זה שמנו את הילדים, זה כל אחד שם את הדברים, אני מצפה מכולם, לכן אני חושב שיש ממלא מקום, כמו בכל מקום כשיש ממלא מקום שהוא יכול להמשיך ולנהל את הישיבה.

מר אברהם בינמו: אז אני בא ואומר,

מר רועי לוי: אני באופן אישי, באופן אישי מתנגד לא מהטעם שאני לא מכבד אותך, אלא מהטעם שאני חושב שיש כאן עניין ציבורי.

מר אברהם בינמו: אתה, אתה מתנגד מהטעם שאתה מתנגד.

מר רועי לוי: אל תגיד לי מה אני.

מר אברהם בינמו: בסדר, אתה מתנגד.

מר רועי לוי: ככה אני חושב.

מר אברהם בינמו: אני ביקשתי,

מר יחיאל אדרי: סיעת הליכוד, יש לי שאלה לסיעת הליכוד, יש עניין שנדחה את הזה?

מר משיח עמר: אנחנו נימנע בהצבעה. אם תהייה הצבעה אנחנו נימנע.

מר יחיאל אדרי: אדון דן תיכון?

מר משיח עמר: ואני מבקש מ, ואני מבקש מ, סליחה, באותה הזדמנות, אני יודע את דעתו של דן תיכון.

מר דן תיכון : חשבתי שעושים הצבעה ניסיונית.

מר יחיאל אדרי : ממש לא.

מר משיח עמר : אני מבקש,

מר יחיאל אדרי : זה לא ניסיוני. אני רוצה את זה בצורה חברי.

מר משיח עמר : רועי לוי יושב ראש הסיעה, אני מבקש לפני משורת הדין, לפני משורת הדין, אפילו לא לבצע הצבעה, אלא לכבד את הבקשה, אלא אם כן אני מבקש לקבוע את מועד התכנסותה מהיום.

מר אברהם בינמו : תוך 10 ימים. תוך 10 ימים נקבע את זה.

מר רועי לוי : למה 10 ימים?

מר אברהם בינמו : תוך שבוע ימים.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : תגיד לי, מה, אני משחק? יש לי בייביסיטר לילד? כל שבוע אני צריך בייביסיטר?

מר יחיאל אדרי : נסדר לך כל יום משהו.

מר רועי לוי : יש עבודה, יש דברים. יש היום ישיבה.

מר אברהם בינמו : אני מבקש להעלות את דחיית הישיבה להצבעה. מי בעד דחיית הישיבה?

אחד, שניים, שלושה, ארבעה, חמישה. מי נגד?

מר ישי איבגי : ארבעה, אתה צריך רוב של שני שלישי.

מר אברהם בינמו : ארבעה. מי נמנעים? הישיבה נדחית.

מר רועי לוי : רגע,

מר אברהם בינמו : הישיבה,

מר רועי לוי : יש צורך בשני שלישי,

מר אברהם בינמו : הישיבה נעולה, תודה רבה. הישיבה נעולה, תודה רבה.

מר רועי לוי : ...

מר אברהם בינמו : הישיבה נעולה, תודה רבה. תודה רבה.

מר רועי לוי : היועץ המשפטי, אני מבקש. אני מדבר על זה שראש העיר צריך רוב של, סעיף 48א' לפקודת העיריות. משך זמן ישיבה ונעילתה.

מר משיח עמר : את לא יכולה ללכת.

גב' אביגיל דולב : הישיבה נעולה.

מר ישי איבגי : הוא לא קובע כלום. הוא לא קובע כלום.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : יש יועץ משפטי שהוא ... ,

גב' אביגיל דולב : בסדר.

מר רועי לוי : יש יועץ משפטי שצריך להודיע. מה אומר הסעיף?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : הוא אומר מה שהוא אומר.

מר רועי לוי : כן, מה?

גב' אביגיל דולב : רגע,

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : בסדר גמור, מצוין.

מר משיח עמר : אז מה ההבדל? אם הוא טמבל, אז אני צריך להיות טמבל?

מר דן תיכון : אתה יודע למה הוא עוזב?

מר משיח עמר : כן. אם אני לא הייתי משוכנע, לא הייתי נמנע.

מר ישי איבגי : מה זה הסוד הזה?

מר משיח עמר : מה זה הסוד הזה? זה בעיה. בעיה פרטית עם הבת שלו. בעיה פרטית עם

הבת שלו.

מר ישי איבגי : משיח, ההצעה שלי הייתה הכי טובה. שלוש דקות בזמן שהוא התווכח,

תצביע ומחר נעשה את הדיונים על מה שאתה רוצה.

מר רועי לוי : אלכס אתה יכול לראות את סעיף 48?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : ...

מר רועי לוי : מה אתה אומר? הנה בוא תראה.

גב' אביגיל דולב : רועי, רוב החברים ...

מר רועי לוי : ישיבת המועצה לא תינעל לפני תום שלוש שעות משעת הפתיחה אלא אם כן

הסתיימו הדיונים וההצבעות.

גב' אביגיל דולב : רוב החברים ...

מר רועי לוי: או שהסכימו לנעילה שני שלישי מחברי המועצה הנוכחית באותה שעה, בלי לגרוע מסעיף 58 לתקנות.

מר דן תיכון: הנה היועץ המשפטי הוא ברח גם כן. היועץ המשפטי ברח.

גב' אביגיל דולב: הוא לא ברח.

מר רועי לוי: עזוב את זה. קח, זה החדש. ישיבת המועצה לא תינעל לפני תום שלוש שעות אלא אם כן הסתיימו הדיונים וההצבעות בכל הסעיפים שעל סדר היום או שהסכימו לנעילה שני שלישי מחברי המועצה. ראית שני שלישי?

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: תפתח את סעיף 48. תיכנס ותראה שיש לך את התשובות.

מר זאב שפיגלר: רועי, אני אין לי מושג על מה יש לו או אין לו.

מר רועי לוי: יש לו ממלא מקום. גם ביבי נוסע לחוץ לארץ, יש ממלא מקום לראש ממשלה.

מר ישי איבגי: גם מחר נבוא לדיון, אין לי בעיה. כמה שאתה רוצה, שלוש שעות.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: לא, ממש לא. בהתמעטות ניתן להמשיך לפי שלוש או חמש על פי הסעיף שנפתחה הישיבה.

גב' אביגיל דולב: רועי, ברגע שזה רוב חברי הוועדה,

מר רועי לוי: אין רוב של שני שלישי. אי אפשר לסגור.

גב' אביגיל דולב: לא רוב של שני שלישי. רוב בהצבעה.

מר רועי לוי: לא, הנה, .. אבל לא הסתיימו, מה אתה עכשיו מראה לי סעיף אחרי זה, מה אתה רוצה לספר לי? מה, אני לא יודע לקרוא? יש משך ויש המשך. תבדיל, אל תנסו ללמד אותי עברית ואל תוציא אותי מטומטם. יש משך ויש המשך.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: לא, לא, כי זה מעצבן אותי.

גב' אביגיל דולב: רועי, סעיף 48,

מר רועי לוי: לא, אל תנסה להוציא אותי מטומטם. יש המשך ישיבה ונעילה, ויש משך ישיבה.

גב' אביגיל דולב : לא נסתיימו דיוני הישיבה, רועי, לא נסתיימו,

מר רועי לוי : תבדיל בין משך להמשך.

מר דן תיכון : אדוני היועץ המשפטי, קמו לך כאן הרבה מתחרים שאתה צריך לומר את

דברך כדי שיירשם בפרוטוקול.

מר רועי לוי : לא נסתיימו השלוש שעות.

מר זאב שפיגלר : מבחינת חוקיות,

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : אביגיל, תבדילי בין המשך לבין משך. משך זה הפרק הראשוני ואם את

מחליטה .. מעבר לשלוש השעות את מעריכה לארבע שעות.

גב' אביגיל דולב : לא נכון.

מר רועי לוי : אל תגדי לי לא נכון. רשום. בואי תראי.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : בואי רגע, בואי תראי. תראי מה ההבדל בין משך להמשך. אין משך כאן.

אנחנו עדיין בטווח של השלוש שעות. יש משך ויש המשך. סעיף 48, לא צריך

את כל היועצים מסביב לפרש אותו. יש משך ויש המשך.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : חברים אני מבקש, יש ישיבה עד שהיועץ המשפטי לא מדבר, תנו לנו בבקשה,

בעיקרון אני רוצה עוד לציין שמה שאומר פקודת העיריות שבמידה וראש

העיר לא נמצא ממלא מקומו וסגנו, מי שמנהל את הישיבה זה .. חברי

המועצה, כרגע זה דן תיכון, אז ניהול הישיבה עובר אליו ואם דן מביע מורת

רוח ...

מר זאב שפיגלר : מחכים למוצא פיו.

מר ישי איבגי : אני עצרתי את הזמן.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : אחרי שהייתה הצבעה ולא משנה,

מר רועי לוי : בשביל זה יש את היועץ המשפטי.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : ההצבעה אומרת,

מר רועי לוי : שני שלישי.

- עו"ד אלכסנדר טנדלר : אין בעיה, שני שלישי, ברגע ש, מר רועי לוי : לא היה שני שלישי בעד.
- עו"ד אלכסנדר טנדלר : אתה לא צריך בעד. מר רועי לוי : מה לא?
- עו"ד אלכסנדר טנדלר : נמנע זה גם.. מר רועי לוי : נמנע זה נגד. נספר נגד. נמנע נספר נגד.
- עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא. מר רועי לוי : צריך שני שלישי בכדי לסגור ישיבה.
- מר יחיאל אדרי : בסדר. (מדברים יחד)
- מר רועי לוי : אין בעיה. מר דן תיכון : אתה מוזמן להישאר. עדיין היועץ המשפטי לא אמר את דברו.
- מר יחיאל אדרי : אין בעיה. מר דן תיכון : מתי היו הבחירות הקודמות? תרענן את זיכרוני.
- מר יחיאל אדרי : באוקטובר 2013. מר דן תיכון : חלפו שנתיים?
- מר יחיאל אדרי : כן. מר דן תיכון : במשך שנתיים, כמה פעמים לא קיבלתם את דעתנו ועזבנו את הישיבה, אתה זוכר? לא ראיתי אז שהיה איכפת לך.
- מר יחיאל אדרי : עזבתם בהפגנתיות. מר דן תיכון : לא, לא, אני עזבתי, מר יחיאל אדרי : עזבת בהפגנתיות.
- מר דן תיכון : לא בהפגנתיות. מר רועי לוי : משך הישיבה, מה משך הישיבה?
- מר משיח עמר : משך הישיבה ... להמשך, מר רועי לוי : המשך זה אחרי שלוש שעות. (מדברים יחד)

מר רועי לוי: 49 זה המשך,

מר ישי איבגי: מעבר לשלוש שעות.

מר רועי לוי: מעבר לשלוש שעות.

מר ישי איבגי: אנחנו לא דורשים ...

מר רועי לוי: אני לא מדבר על השלוש שעות.

מר ישי איבגי: לא דורשים.

גב' אביגיל דולב: יש הבדל בין סעיף 49 ל-48.

מר רועי לוי: יש קשר בעברית בין המשך לבין משך.

גב' אביגיל דולב: לא כתוב במשך,

מר רועי לוי: עם כל הכבוד לך את לא יועצת משפטית, יש יועץ משפטי, הוא רואה מה זה

משך ישיבה, משך ישיבה מוגדר כשלוש שעות ואם מישהו רוצה לשנות את

השלוש שעות האלה, צריך להעביר רוב של שני שלישי. מאחר ולא היה רוב של

שני שלישי, הישיבה נמשכת עד שלוש שעות, זה הכול. אני לא מבין מה,

העברית היא עברית מאוד פשוטה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: אני רוצה שאתה תנהל את הישיבה.

מר דן תיכון: אילו היית מקבל החלטה ...

(ברקע צלצול טלפון המפריע לשמיעת המלל)

מר דן תיכון: אבל אני לא רוצה לכנס ...

(מדברים יחד)

גב' אביגיל דולב: תקשיב רועי, יש לך את סעיף 48 ויש לך את ... סעיף 49 לא קושר את זה

ל-48. הוא לא אומר במידה ויש, הוא ישר הולך שלא ...

מר רועי לוי: מה אנחנו ממשיכים?

מר ישי איבגי: הוא אמר מי בעד.

מר רועי לוי: שנייה,

(מדברים יחד)

גב' אביגיל דולב: המשך הישיבה,

מר רועי לוי: ומתי אנחנו ממשיכים במידה ולא סיימנו את הנושאים שעל סדר היום.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: את מתווכח עם משהו שהוא הכי ברור בעולם.

גב' אביגיל דולב: לא הסתיימו דיוני הישיבה,

מר רועי לוי: עכשיו אני אבקש לציין, המשך ישיבה מתייחס ליום ... שאם יש צורך

להמשיך ישיבה בגלל שלא הסתיים הדיון בנושאים שעל סדר היום, .. ורוב

חברי המועצה .. ישיבה, להזמין את כל חברי המועצה להמשיך הישיבה.

ההמשך יהיה ביום אחר. אבל מאחר ואת זה לא ... אין שני שלישי אז ...

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: משך זמן הישיבה לא הסתיים, אתה לא יכול ... הרי יכולה ישיבה להסתיים

אחרי דקה.

מר זאב שפיגלר: טנדלר, אנחנו יכולים לקבל החלטה?

גב' אביגיל דולב: אני מציעה ...

מר רועי לוי: זו השאלה, האם הישיבה יכול להיסגר אחרי חצי שעה או אחרי שלוש שעות

ומה הרוב שצריך כדי לסגור ישיבה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: יש שלושה נמנעים.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: כן, יש שלושה נמנעים.

מר רועי לוי: שלושה נמנעים. סך הכול צריך שמונה נגד, שמונה, סליחה, בעד, כדי לנעול

את הישיבה, 12 שני שלישי זה שמונה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: זה 12, כי דוד לא הגיע. זה מהנוכחים, זה לא מחברי המועצה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: כמה היו נוכחים?

מר רועי לוי: 12.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: שני שלישי זה שמונה?

מר רועי לוי: שלישי זה ארבע, שמונה זה שני שלישי.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : שירשום את ההחלטה. שירשום את ההחלטה.

מר רועי לוי : הוא לא יודע מה ההחלטה במצב כזה?

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : את מייצגת את חברי המועצה ואת כבוד ראש העיר ואל תהיי לחוצה ללכת

כי אנחנו רוצים ... ,

גב' אביגיל דולב : תחליש את הקול שלך ואתה לא תדבר אלי בסגנון כזה ולא משנה,

מר רועי לוי : אם לא מתאים לך,

גב' אביגיל דולב : אם זה כן צודק או לא צודק,

מר רועי לוי : אם לא מתאים לך,

גב' אביגיל דולב : אתה אל תדבר אלי ככה.

מר רועי לוי : את תחכי להחלטה.

(מדברים יחד)

גב' אביגיל דולב : ישי אני לא אמרתי לך מילה ואפילו אל תפנה אלי. בסדר? זה בכלל לא ראוי

בכלל, לא בסגנון כזה.

מר דן תיכון : אני מציע שלא תלכי. את אשת ציבור, את עובדת עירייה.

גב' אביגיל דולב : או קיי, נכון.

מר דן תיכון : תהיי סבלנית,

גב' אביגיל דולב : אני סבלנית אבל אין מצב שיפנו אלי בסגנון כזה.

מר ישי איבגי : אני אומר לך תחכי ליועץ המשפטי.

גב' אביגיל דולב : ...

מר ישי איבגי : אל תגידי לי ככה וככה.

גב' אביגיל דולב : יש דרך ויש דרך ואל תגידי לי הבנת ולא הבנת.

מר ישי איבגי : אני רוצה שתביני מה שהוא אומר,

גב' אביגיל דולב : אתה אל תגידי לי מה אני צריכה להבין ומה אני לא יכולה להבין.

מר ישי איבגי : אני משקיע זמן. אני משקיע זמן אביגיל.

גב' אביגיל דולב : שהחברים שלך ישלימו לך, בסדר? זה הכול.

מר ישי איבגי : אני לא רוצה שאף אחד ישלימו אותי. אף אחד לא אומר לי מה לעשות.

גב' אביגיל דולב : אז אתה גם אל תגיד לי מה לעשות.

מר ישי איבגי : אני לא אומר לך מה לעשות. אני אומר לך תחכי. לא מתאים לך,

גב' אביגיל דולב : אני באמת מכבדת, להתראות שלום. תודה רבה לכולם. להתראות.

מר ישי איבגי : או קיי, ביי.

מר דן תיכון : אל תלכי, אני אומר לך.

גב' אביגיל דולב : לא, לא.

מר זאב שפיגלר : רועי, החלטה לא תקבל כאן.

מר רועי לוי : שפיגלר, הנה אני אומר לך, אנחנו יכולים להמשיך את הישיבה גם עם שלושה

וגם עם חמישה. הדברים ברורים, הדברים היו ברורים לא היום, כבר לפני

מספר ימים אני אמרתי מה הולך להיות בישיבה הזאת, זה היה ברור שזה לא

הולך להיסגר, נערכתי מבעוד מועד גם לזה, גם למדתי את החומר, ואם יש

צורך עכשיו תוך כדי שהיועץ המשפטי, בשביל זה הוא פה, ילמד וייתן

החלטה. כל החלטה שהוא לא ייתן, אני אומר לך, זה החלטה ברורה, אין

בכלל מה להתווכח על סעיף 48 כאן. אין מה להתווכח בכלל. אם יש ויכוח,

אז אני אקח את זה ..., אני אתמלל את זה.

מר זאב שפיגלר : רועי, בוא נצא מתוך הנחה שזה בסדר. האם זה נכון, האם זה נכון ... הלוא

הוא ישלים את הישיבה הזאת מחר מחרתיים,

מר רועי לוי : לא ישלים. לא יהיה לך שום ישיבה.

מר ישי איבגי : לא שמת לב מה הוא מדבר.

(מדברים יחד)

מר איגור גורוביץ : למה לא ישיבה? אין לו אפשרות.

מר רועי לוי : זה ברור, הנה זה מה שאני אומר ליועץ המשפטי. אין לו אפשרות לצאת מפה.

מר איגור גורוביץ : פשוט אין אפשרות לדחות את זה בלי סוף, כן? את הישיבה.

מר רועי לוי : יש ישיבה וצריך לדון בישיבה.

מר דן תיכון : תן החלטה מייד.

מר רועי לוי : היועץ המשפטי ייתן החלטה ואנחנו,

מר דן תיכון : מותר פעם, פעמיים, שלוש, עשר אבל,

מר רועי לוי: זה מה שהוא אומר. לא עזבנו ולא לקחנו יום חופש מהעבודה, עזבנו משפחות, ילדים, הכול, כדי לבוא לפה. אנשים באו מירושלים לפה, למה? כדי שהוא יסגור ישיבה אחרי נושא אחד כי מתאים לו? כי ככה סגרו מראש שהישיבה תיסגר? אותי רוצים לערבב?

מר איגור גורוביץ: אתה יודע שאני לא רוצה .., כן?

מר רועי לוי: בסדר, אז מחכים. אנחנו נעלה את הדברים כמו שצריך, נצביע עליהם, הפרוטוקול יעבור לממונה על המחוז, החוק, החוק למזלנו, פקודת העיריות כל כך חלשה ודווקא בניהול ישיבות היא חכמה. היא אמרה שראשי ערים לא יוכלו לעשות את התרגילים האלה, אני בא ואני נותן פיתרונות והוא נתן פיתרונות מה קורה כשאין חברי מועצה, מה קורה כשיש ... ומי מנהל את הישיבה. החוק ברור. יש תקנון ברור בדברים האלה, זה הכול. אם מישהו החליט לעשות תקנון לעצמו, .. שאף אחד כאן לא יעשה תקנון משל עצמו. הרי אם יש משהו אישי, משהו אישי היה גם לפני שעה וחצי. למה פתחנו בכלל את הישיבה? הוא יכל להגיד אל תביאו. המשהו האישי זה לא נולד פתאום תוך כדי דיון בישיבה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: אנחנו נחכה ליועץ המשפטי שייתן החלטה. אני סבור, אם אתה רוצה ... , רגע, שנייה, חכה רגע,

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: רגע, אז אני מוכן ללכת איתך, רגע, בוא נמשיך את הישיבה, נסיים אותה, ננעל אותה, .. לפרוטוקול למשרד הפנים ושמשד הפנים יגיד כן או לא.

מר זאב שפיגלר: אני מסכים איתך ... , אני חושב שלמען כבוד המועצה, למען כולם .. מעבר לזה שאתה צודק והדבר הנכון זה באמת לבוא ולסגור.

מר רועי לוי: אני לא אתן לראש העיר ...

מר ישי איבגי: לא ייתכן שתיסגר הישיבה בדיון של המועצה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: מצוין, כיבדנו? תכבדו אותנו, אנחנו רוצים להעלות את הנושאים שלנו.

תכבדו אותנו, מה הבעיה? זה הכול.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי: שפיגלר, אתה צריך היום לצאת באמירה שאין הפקרות במועצת העיר. מועצת העיר מתנהלת על פי התקנון ולא על פי גחמה אישית של זה או אחר. .. ומה שאמרתי לראש העיר אמרתי לו ברור, אני מכבד אותך, אתה תכבד את הכללים הציבוריים במה שהמחוקק קבע ואני לא צריך שהציבור לא צריך לכבד אותי באופן אישי. אני צריך לכבד את החוק.

מר ישי איבגי: שפיגלר, .. הוא נתן את הפיתרון. תצביע, כולם הצביעו, מחר דיון.

מר רועי לוי: שילך למשרד הפנים, שהוא יקבל,

מר ישי איבגי: שיצביע עכשיו.

מר רועי לוי: הוא יקבל החלטה.

מר ישי איבגי: זהו.

מר רועי לוי: זה נשמע לך הגיוני אלכס?

מר ישי איבגי: אלכס, אנחנו נצביע עכשיו, מחר נתכנס שוב לדיון במועצת העיר ואם אתה תרצה מחר את ההצבעה מחדש, אתה תביא אותה מחדש גם, אין לי בעיה, אבל עכשיו תסיים את הישיבה כמו שצריך על פי חוק.

מר רועי לוי: אלכס, אתה מסוגל לתת לנו החלטה אם ההחלטה שהוועדה היא כשירה לסגור את הישיבה או לא כשירה? תוכל לתת לנו את התשובה לגבי הנושא הזה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: אני רוצה לעיין בחומר.

מר ישי איבגי: טוב, אחי, בוא נמשיך. עד שהוא לא נותן, עד שהוא לא נותן את ההחלטה,

מר רועי לוי: אין בעיה, תעלה את הנושאים לסדר היום, תקיים הצבעה, תעביר את כל הפרוטוקול, יחליט משרד הפנים,

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: אבל רועי זה על אותו משקל, זה דו סטרי. אם הסגירה נעשתה באופן חוקי ותקיפה, זה לא נכון אחרי שהישיבה נסגרת לבוא ולהמשיך.

מר ישי איבגי: היא עוד לא נסגרה.

מר רועי לוי: אבל היא לא נסגרה.

מר זאב שפיגלר: בגלל זה אני מחכה לתשובת היועץ.

מר רועי לוי: או קיי.

מר ישי איבגי: שייתן תשובה.

מר זאב שפיגלר: אתה לא יכול לבוא ולהגיד תשמע, בוא נמשיך את הישיבה. יכול להיות

שהיא נסגרה כחוק ויכול שלא.

מר רועי לוי: אז נשב ונראה אם הוא צודק, אז נשב כולנו ונמתין. אתה מוכן בבקשה,

אלכס, אלכס, אתה מוכן בבקשה להגיד לנו מה הפרשנות של סעיף 48? האם

ניתן לסגור את הישיבה? עושה רושם די ברור שצריך שני שלישי. היו 12, היו

12, היו 12 חברי מועצה, ראש העיר ביקש לסגור את הישיבה, הצביעו 5 בעד

הסגירה, 4 נגד, 3 נמנעו, לראיה אין לראש העיר שני שלישי על פי סעיף 48.

הישיבה הזאת לכאורה לא יכולה להמשיך ולהיות, לא יכולה להינעל בלי שני

שלישי. אני מבקש תיתן את החלטתך בנושא של סעיף 48.

מר דן תיכון: אתה רוצה לקרוא למשיח? תקרא למשיח.

מר ישי איבגי: מה פתאום, הוא רוצה - שיבוא. אני לא קורא לו.

מר דן תיכון: משיח הלך.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: אני לוקח את הזמן. בשש וחצי זה התחיל, שש וחצי, עוד 45 דקות, עוד רבע

שעה נקיים את הישיבה כמו בן אדם.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: תגיד לי בבקשה, מה כתוב בפרוטוקול הישיבה הסתיימה או הישיבה

ננעלה?

מר רועי לוי: אני לא כתבתי הישיבה ננעלה. רשום בפרוטוקול מה שאברהם אמר. לא כתוב

שום דבר ... , יהיה רשום בפרוטוקול מה שאברהם אמר. לא רשמתי לעצמי

מה הוא אמר. הוא אמר הישיבה ננעלה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: הוא אמר הישיבה ננעלה לפי מה שאתה זוכר.

מר רועי לוי: כן.

גב' נעמי כספי: כן, הוא אמר.

מר רועי לוי: הוא אמר הישיבה ננעלה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: בכל אופן יש כאן שני מסלולים. אחד זה 48 לתקנות התוספת והמסלול השני זה 49 והשאלה היא אי' משך הישיבה ונעילתה זה סעיף 48, המשך הישיבה ונעילתה. עכשיו,

מר דן תיכון: איפה משיח?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: האמת היא כזאת שיש לי התלבטות האם מדובר בין נעילה ולא ברור לי אם הייתה נעילה או שאנחנו מדברים על המשך הישיבה ונעילתה כתוצאה במסגרת סעיף 49.

מר רועי לוי: אם תוכל לחדד אלכס. המשך של מה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: 49 אומר המשך,

מר רועי לוי: מה יש להמשיך?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: 49 אומר לך ככה, לא נסתיימו דיוני הישיבה בכל העניינים שהיו על סדר היום, רשאי יושב ראש הישיבה בהסכמת רוב חברי המועצה הנוכחים בישיבה להזמין את חברי המועצה להמשך הישיבה ביום חול אבל לאחר הישיבה או ביום אחר כפפי שהסכימו עליו רוב חברי המועצה. זה 49. ו-48 באמת מדבר על נעילה. ויש פה התלבטות עובדתית באיזה מסגרת אנחנו נמצאים.

מר רועי לוי: 49 מדבר על המשך במידה ואין, במידה והישיבה ננעלת.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: במידה ולא נסתיימו,

מר רועי לוי: הישיבה ננעלת.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: לא נסתיימו לפני הישיבה.

מר רועי לוי: נכון, נכון.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: שאני לא יודע,

מר רועי לוי: אבל אתה מסכים איתי שיש, אתה מסכים עם העובדה שפרק זמן של ישיבה הוא שלוש שעות?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: זה לא, רועי זה לא קשור לעניין כי אנחנו הרבה לפני סוף שלוש שעות. אנחנו הרבה לפני.

מר רועי לוי: ואכן לא ניתן לסגור את הישיבה לפי סעיף 48.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: לא, 49 אומר, אבל תראה, יש את 48 ואת 49.

מר רועי לוי: 48 אומר המשך אלכס, בכל מקום שלא תיקח את זה, אנשים, כל יועץ משפטי

אני אומר לך וכל מבקר במשרד מבקר המדינה יגיד לך בצורה ברורה ושאינה

משתמעת לשתי פנים, שמשך ישיבה והמשך ישיבה זה שני דברים שונים.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: זה גם מה שאני אומר.

מר רועי לוי: יפה, אז אנחנו כרגע דנים במשך ישיבה. משך ישיבה צריך להיות שלוש שעות.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: תראה, אנחנו פה ב,

מר רועי לוי: כשאתה רוצה לסגור ישיבה לפני שלוש שעות, יש דרך לסגור ישיבה. הישיבה

כרגע לא ננעלה על פי חוק. עובדה שראש העיר כן העלה את זה להצבעה.

עובדה שלא היה לו רוב בהצבעה הזאת.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: בוא תראה,

מר רועי לוי: כנדרש.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: סעיף 49 אומר לא נסתיימו,

מר ישי איבגי: ... 48?

מר רועי לוי: נו הנה,

עו"ד אלכסנדר טנדלר: ישיבת המועצה לא תינעל לפני שלוש שעות אלא אם כן הסתיימו

הדיונים וההצבעות בכל הסעיפים שעל סדר היום.

מר ישי איבגי: הם הסתיימו?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: או שהסכימו לנעילה שני שלישים מחברי המועצה הנוכחים.

מר רועי לוי: היו?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: נראה לי שלא.

מר רועי לוי: תודה רבה.

מר ישי איבגי: תודה רבה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: עכשיו, לא נסתיימו הדיונים, דיוני הישיבה בכל העניינים שהיו על

סדר היום, זה 49,

מר רועי לוי: שהם מעבר לשלוש שעות,

מר ישי איבגי : שמעבר לשלוש שעות.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא, לא קשור.

מר רועי לוי : כתוב,

עו"ד אלכסנדר טנדלר : ב-49,

מר ישי איבגי : אבל 49 הוא אחרי 48. אם היו רוצים לשים אותו, היו שמים אותו,

עו"ד אלכסנדר טנדלר : זאת סיטואציה אחרת. בוא, זה סיטואציה אחרת.

מר רועי לוי : לא. הסיטואציה פה היא להזמין את חברי המועצה,

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : בוא הנה, שב.

מר רועי לוי : לא נסתיימו דיוני הישיבה בכל העניינים שהיו על סדר היום, אתה מסכים

איתי שלא ניתן שהעניינים לא נסתיימו בגלל שהישיבה נסגרה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא נסתיימו מסיבה כזאת, תודה רבה שאתה מצלם, בוא, אתה,

מר רועי לוי : אבל רשאי יושב ראש הישיבה בהסכמת רוב חברי המועצה הנוכחיים

בישיבה, להזמין את חברי המועצה להמשך הישיבה. ההמשך הישיבה, המשך

ישיבה זה מתייחס למשפט הזה, לא מתייחס לשלוש שעות. סעיף 48 ברור

לחלוטין. סעיף 48, סעיף 48 מתייחס, אלכס אתה לא יכול לצאת באמצע

הזה, באמצע חוות הדעת שאתה נותן, עם כל הכבוד. אתה נותן לנו חוות דעת.

באמת.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : נו בסדר.

מר רועי לוי : סליחה, סעיף 48 מדבר על פרק זמן של שלוש שעות, אם אתה רוצה נעילה,

אם אתה רוצה לנעול אתה צריך שני שליש. היה שני שליש? לא היה שני

שליש, היה 5, 4 ו-3.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : עזוב, בוא,

מר רועי לוי : אז אני אומר שאם אתה לא מסכים יש בעיה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לא מסכים איתך כרגע.

מר רועי לוי : יש בעיה. אני אומר שיש בעיה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : עכשיו ראש העיר יתקשר אליו שיעלה למעלה.

מר דן תיכון : כאילו שהוא משחק על ראשו.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון : שייתן החלטה, ומלבד שייתן החלטה. בדרך כלל הוא בשלוף.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : איגור, איגור בוא, בוא נמשיך.

מר זאב שפיגלר : אני כבר אומר לך, בלי החלטה חיובית או שלילית, מבחינתי אני לא יכול להיות פעיל.

מר ישי איבגי : בסדר, אנחנו עדיין יכולים גם שלושה לקיים אותה, כן, תודה, גם שלושה נקיים אותה.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : לא, אנחנו עכשיו יושבים ומסיימים את הישיבה.

מר רועי לוי : שלושה מספיק כדי להמשיך את הישיבה.

מר ישי איבגי : שלושה מספיק.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : אם הוא רוצה לקבל הוראות מאבי בינמו מה לעשות, אז אני אלך למבקר המדינה.

מר דן תיכון : מה שאני בא ואומר, אני הולך ...

מר רועי לוי : אני מבטיח לך שהפעם ... אני לא ארד מזה.

מר דן תיכון : ראש עיר ... ראוי לשבת ...

מר ישי איבגי : מי שרוצה שישב. חבר'ה, מי שרוצה שייכנס פנימה. מי שלא, אנחנו רוצים להמשיך את הישיבה.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי : אני רוצה להמשיך את הישיבה.

מר דן תיכון : אילו הוא היה, אילו הוא היה בא ואומר אני דוחה את הישיבה למחר בשש,

מר ישי איבגי : הוא אמר 10 ימים לשפיגלר ואת זה לא שמעת.

מר רועי לוי : אמר, אמר.

מר ישי איבגי: חבריה, שלושה וחצי חודשים התושבים לא קיבלו מענה במועצת העיר. תגידו, זה נשמע לכם הגיוני? אם מישהו רוצה לתת יד לזה, אני אלך אתו עד הסוף.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר: אם הסגירה של הישיבה היא מבחינת החוק היא תקנית. אתה מצפה, אתה היית,

מר דן תיכון: הוא לא אמר את זה, שיגיד את זה. שיגיד את זה ועם זה אני אלך הלאה, אבל הוא לא אומר.

מר רועי לוי: אני אומר לך, אני לא אוותר בעניין הזה. כולל הוועדה לביקורת המדינה. כולל ועדת הפנים של הכנסת, בכל מקום אני אעלה את זה, עם יועץ משפטי ייתן לי חוות דעת שמנוגדת לתקנון. סליחה, עם כל הכבוד, זה המינימום .. בתור חבר מועצה.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: אין החלטה בינתיים.

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: ההחלטה לא יכולה להיות בטלפון. ההחלטה יכולה להיות ..

מר דן תיכון: אני חושב שמישיח הוא חלק ... לפי דעתי כן.

מר ישי איבגי: טוב. איגור, שפיגלר, איגור, שפיגלר, אם אתם רוצים,

(מדברים יחד)

מר ישי איבגי: שפיגלר תכבד אותנו בבקשה. שפיגלר תכבד אותנו. אני רוצה להמשיך את הישיבה הזאת, זאת החלטה שלי, בסדר? אתה יכול להצטרף אלי ולהגיד מה שאתה רוצה.

מר דן תיכון: אדוני היועץ המשפטי?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: כן אדוני, כן?

מר דן תיכון: אני לא נכנס לדיון באשר למה שכתוב.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: למה שמה, לא הבנתי?

מר דן תיכון: אתה צריך לתת עכשיו פרשנות. אתה, הפרשנות היא חלק מהישיבה. אתה

צריך להגיד לנו אם הישיבה הסתיימה או לא הסתיימה לפי חוות דעתך המשפטית. אנחנו ממתנינים כאן עד שתיתן את חוות דעתך.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : תראה, בהסתמך על סעיף 48 לתוספת שבפקודת העיריות, ישיבת מועצה לא תינעל לפני תום 3 שעות אלא אם כן הסתיימו הדיונים וההצבעות, וכו' מה שכתוב כאן, או שהסכימו לנעילה שני שלישים מחברי המועצה. עכשיו, אני מבין מתוך הספירה שהייתה פה שהיו 12 נוכחים, 3 נמנעים ו-5 שהסכימו לנעילה.

מר דן תיכון : ולכן?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לכאורה, לכאורה ה-5 האלה אינם מספיקים לנעילת הישיבה.

מר רועי לוי : תודה רבה.

מר ישי איבגי : תודה רבה.

מר רועי לוי : תודה רבה.

מר דן תיכון : הישיבה ממשיכה.

מר רועי לוי : לא מספיקים לנעילת הישיבה.

(מדברים יחד)

מר זאב שפיגלר : סליחה, לא שמעתי.

מר רועי לוי : לא שמעתי?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : שהרוב, זאת אומרת מספר חברי המועצה שהסכימו לנעול את הישיבה אינו מספיק.

מר ישי איבגי : ומי מנהל את הישיבה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : סגן המועצה.

מר רועי לוי : אני מבקש, אני מבקש להסב את תשומת ליבו של היועץ המשפטי לסעיף 31 לפקודת העיריות תוספת שנייה, סעיף 1ב' שאומר נעדרו ראש העירייה ו/או סגניו, חבר מועצה שהוסמך כאמור בסעיף קטן א' .. לנהל את הישיבה. יפתח בפני חברי המועצה הנוכחיים את הישיבה וחברי המועצה יבחרו מביניהם, וחברי המועצה יבחרו מביניהם יושב ראש לישיבה. לעניין סעיף זה, הוותיק מבין חברי המועצה, מי שתקופת כהונתו במועצה היא ארוכה יותר ברציפות

או שלא ברציפות, ויהיה בעל ותק שווה המבוגר מביניהם.

מר דן תיכון : אז אתה צריך לנהל את הישיבה.

מר רועי לוי : נכון.

מר דן תיכון : אז רבותיי,

מר רועי לוי : אנחנו צריכים לבחור, אנחנו צריכים לבחור יושב ראש.

מר דן תיכון : תקשיב רגע, תקשיב לרגע, הישיבה נמשכת. אנחנו צריכים לבחור יושב ראש

לישיבה. על פי הפרשנות הוותיק מבינינו שהוא חבר מועצה זה אתה.

(מדברים יחד)

מר רועי לוי : אתה גם נכנסת בקדנציה הקודמת. אז איגור מנהל את הישיבה.

מר דן תיכון : בסדר. אז אתה מסכים שהוא יתמנה?

מר רועי לוי : מסכים.

מר דן תיכון : אתה מוכן?

מר רועי לוי : או קיי.

מר דן תיכון : אז אנחנו מעלים להצבעה. אני מעמיד להצבעה לאור חוות הדעת של היועץ

המשפטי, אני מציע לבחור יושב ראש לישיבה כפי שנאמר בחוק, באיזה

סעיף? 49?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : 31.

מר רועי לוי : 31 ב'.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : 31.

מר דן תיכון : 31 ב' לבחור את הוותיק מבין חברי המועצה. הוותיק ביותר רועי לוי. מי בעד

רועי לוי להרים את היד? רועי לוי אתה מנהל את הישיבה.

מר רועי לוי : תודה רבה. אנחנו נעצרו בסעיף מספר 1. כרגע אנחנו על סעיף מספר 2

בישיבה מן המניין מההצעות של ישיבה שלא מן המניין שהועברו לישיבה

שמן המניין, תוצאות פרסום בעיריית נשר. דן תציג בבקשה את ההצעה.

סעיף 2 – תוצאות פרסום בעיריית נשר

מר דן תיכון : אני מציע שאתה תקרא את כל ההצעות ונאשר את כולן ללא דיון.

מר זאב שפיגלר: אני חוזר על מה שאמרתי, שאני חושב בסטטוס הקיים המשך הישיבה שמתנהלת כרגע היה נכון ורצוי לסיימו ולהמשיך אותה במועד אחר. זאת דעתי ועם זאת אני כאן.

מר רועי לוי: או קיי, תודה.

מר רועי לוי: הוצאות פרסום ביחס של עיריית נשר. הצעת ההחלטה להקפיא את כל הזרמת התקציבים בנושא זה עד קבלת פירוט מלא מגזבר העירייה ו/או מנכ"ל העירייה לגבי כל ההוצאות בנושא מתחילת הקדנציה. הקמת ועדה מקצועית בעניין שתבחן את ההתקשרויות עד קבלת מסקנות והעירייה תפרסם אך ורק באתר העירייה בדף הפייסבוק הרשמי של העירייה, לצורך עניין הוועדה המקצועית, מדובר על ועדה שיהיה בה נציג של הליכוד ביתנו, נציג של נשר בתנופה, נציג של צעירי נשר, נציג של נשר ביתנו. מי בעד?

מר ישי איבגי: פה אחד, כולם.

מר רועי לוי: פה אחד.

מר ישי איבגי: כולם בעד.

סעיף 3 - סיום העסקתם של היועצים המשפטיים החיצוניים

מר רועי לוי: 3 – סיום העסקתם של היועצים המשפטיים החיצוניים, הצעתה של סיעת הליכוד ביתנו. מינוי יועצים משפטיים חיצוניים מביא לפגיעה בשורה של העקרונות הערכיים והחשובים ומהותיים, בין היתר פגיעה בעבודתו של היועץ המשפטי הפנימי ובזבז חמור של כספי ציבור. הצעת ההחלטה, בהחלטה סבירה ומידתית בנסיבות העניין,

מר ישי איבגי: רגע, סליחה, תיקון, 6 בהצעה של מקודם, 6 הצביעו בעד.

עו"ד מירית קרוגליאק: כן.

מר ישי איבגי: 6, לא 5.

מר רועי לוי: בהחלטה סבירה ומידתית.

מר דן תיכון: תציין את השמות.

מר רועי לוי: איגור גורביץ, זאב שפיגלר, דן תיכון, רועי לוי, ישי אבגי ומירית קרוגליאק.

בהחלטה סבירה ומידתית בנסיבות העניין אנחנו מציעים לסיים את העסקתם של היועצים החיצוניים ולמנות רק במידת הצורך יועצים משפטיים לפי כל עניין בנפרד על פי הסכמת מועצת העיר. מי בעד ההצעה?

מר ישי איבגי : רגע, זה סיום לאלתר. גם דיברנו על זה,

מר רועי לוי : זה הצעה.

מר ישי איבגי : או קיי.

מר זאב שפיגלר : לא, לא, זה לא סיום לאלתר. זה במסגרת החוקית.

מר ישי איבגי : או קיי, בדיוק.

מר זאב שפיגלר : אם החוק מחייב לתת התרעה של שלושה חודשים,

מר ישי איבגי : לתת להם.

מר זאב שפיגלר : צריך לתת להם שלושה חודשים. בהתאם לחוק.

מר דן תיכון : טנדלר, אתה תומך בהצעת החוק הזאת? בהצעת ההחלטה?

עו"ד אלכסנדר טנדלר : מה שאני רוצה,

מר דן תיכון : זה חלום חייך. טוב, חזרתי, זה לא לפרוטוקול. למחוק את זה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : כן. לגבי מה ששפיגלר אמר. במסגרת ההסכם עם היועץ המשפטי, לא

היועץ, אלא עורך דין ...

מר ישי איבגי : היועץ.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : זה לא יועץ. יש הבדל בין יועץ לעורך דין והם עורכי דין חיצוניים

למזדמנים, קיימת אפשרות שהעירייה תחליט בכל מועד על הפסקת

ההתקשרות לאלתר. אם זאת ההחלטה אז זאת ההחלטה.

מר ישי איבגי : זאת ההחלטה.

מר רועי לוי : ההחלטה היא כפי שהקראתי אותה וכפי שהציעו הליכוד ביתנו, הרי זה לא

משנה, זה לא מוסיף ולא מוריד מהצעת ההחלטה. אני מקריא אותה שוב.

מר ישי איבגי : איגור?

מר רועי לוי : בהחלטה סבירה ומידתית בנסיבות העניין אנחנו מציעים לסיים את

העסקתם של היועצים החיצוניים ולמנות רק במידת הצורך יועצים

משפטיים לפי כל עניין בנפרד על פי הסכמת מועצת העיר. מי בעד ההצעה של

הליכוד ביתנו? 5 בעד, איגור נמצא בחוץ, 5 הצביעו בעד.

סעיף 4 – סדרי עבודת ועדות רשות וחובה

מר רועי לוי: הצעה מספר 4 – סדרי עבודת ועדת רשות וחובה. הצעת החלטה, זימון לישיבות ייעשה באמצעות שליח. כל החומרים הרלוונטיים לישיבה יימסרו באמצעות השליח. ישיבת ועדה לא תיפתח אלא אם שני שלישי מחברי הוועדה נמצאים בפתיחת הישיבה. ישיבות ועדה יתכנסו בתוך 5 ימים מרגע ששני שלישי מחברי הוועדה ביקשו לכנס אותה. יו"ר הוועדה מחויב לכנס אתה ישיבה על פי בקשת שני שלישי מחבריה. במידה ולא עשה כן, רשאית הוועדה לבחור את אחד מחבריה כיו"ר הוועדה וזאת מתוך הנחייה מפקודת העיריות כי הוועדה או המועצה תקבע את סדרי עבודתה. מי בעד? מדובר על הצעה שלנו, צעירי נשר.

מר דן תיכון: טוב, אני מבקש להוריד את הסעיף הזה מסדר היום.

עו"ד אלכסנדר טנדלר: שנייה,

מר דן תיכון: כי לא הלכנו עד הסוף.

(מדברים יחד)

מר דן תיכון: בסדר. תיגש להצבעה. אני חוזר בי.

מר רועי לוי: ההצעה מועלית להצבעה. מי בעד? 5.

מר ישי איבגי: 5 בעד.

סעיף 5 – דיון בנושא החברה הכלכלית

מר רועי לוי: דיון בנושא החברה הכלכלית. זימון דירקטוריון החברה הכלכלית בנוכחות

מועצת העיר. האסיפה תוך 10 ימים. מי בעד?

עו"ד אלכסנדר טנדלר: אני רוצה להגיד.

מר רועי לוי: 5 בעד.

מר ישי איבגי: 5.

מר רועי לוי: הנושא, כל הנושאים שהועברו מישיבה שלא מן המניין לישיבה שמן המניין

הועלו להצבעה ואושרו במועצת העיר. אני מכבד את עמדתו של חברי שפיגלר שמבקש להעביר את הנושאים של בטח של הישיבה מן המניין לדיון בישיבה הבאה ובהחלט נושאים של הישיבה מן המניין שזה המשך, אני מקובל עלי, אני מציע לסגור את הישיבה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : אני רק רוצה.

מר רועי לוי : רק יש הערה של היועץ המשפטי.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : בקשר לנושא הקודם, נוהלי עבודה של הוועדות.

מר רועי לוי : כן.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : אני חושב, פשוט אני לא יכולתי לדבר לפני כן.

מר דן תיכון : תרים את קולך בבקשה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : אני חושב שזה מאוד מאוד חשוב וחיוני לעבודות הוועדה לקבוע לעצמה נהלים ברורים.

מר רועי לוי : בסדר.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : כי אין. עד היום אין.

מר ישי איבגי : בסדר גמור.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : וזה מתחיל ממועדים.

מר דן תיכון : שכנעת אותי. אני הייתי נגד.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : לכן צריך להקפיד. אתם צריכים להקפיד וזה לטובת העניין בלבד, שיהיה חד משמעי כתוב שצריכים להיות נהלים בעבודה, שהוועדות יקבעו לעצמן את הנהלים אבל שיעשו את זה.

מר רועי לוי : עכשיו, פקודת העיריות אומרת שאם הוועדות לא קובעות לעצמן את הנהלים, רשאית מועצת העיר לקבוע את הנהלים עבור כל ועדות החובה והרשות.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : בסדר.

מר רועי לוי : ועל זה הייתה ההצעה.

עו"ד אלכסנדר טנדלר : להפך, עוד יותר צריך להקפיד.

מר רועי לוי : בסדר גמור.

***** נעילת הישיבה *****